

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

**► B EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 715/2009,
annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009,
maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005
kumoamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(EUVL L 211, 14.8.2009, s. 36)**

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Komission päätös 2010/685/EU, annettu 10 päivänä marraskuuta 2010	L 293	67	11.11.2010
► <u>M2</u>	Komission päätös 2012/490/EU, annettu 24 päivänä elokuuta 2012	L 231	16	28.8.2012
► <u>M3</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 347/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013	L 115	39	25.4.2013
► <u>M4</u>	Komission päätös (EU) 2015/715, annettu 30 päivänä huhtikuuta 2015	L 114	9	5.5.2015
► <u>M5</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018	L 328	1	21.12.2018
► <u>M6</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/869, annettu 30 päivänä toukokuuta 2022	L 152	45	3.6.2022
► <u>M7</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/1032, annettu 29 päivänä kesäkuuta 2022	L 173	17	30.6.2022

Oikaistu:

- C1 Oikaisu, EUVL L 229, 1.9.2009, s. 29 (715/2009)
- C2 Oikaisu, EUVL L 309, 24.11.2009, s. 87 (715/2009)

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY)
N:o 715/2009,**

annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009,

**maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja
asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tällä asetuksella

- a) annetaan syrjimättömät säännöt maakaasun siirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä, ottaen huomioon kansallisten ja alueellisten markkinoiden erityispiirteet, kaasun sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi;
- b) annetaan syrjimättömät säännöt nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten ja varastojen käyttöoikeuden edellytyksistä ottaen huomioon kansallisten ja alueellisten markkinoiden erityispiirteet;
- c) helpotetaan sellaisten toimivien ja avoimien tukkumarkkinoiden syntymistä, joilla kaasun toimitusvarmuuden taso on korkea, ja säädetään mekanismeista, joilla yhdenmukaistetaan verkkoon pääsyä koskevia sääntöjä rajat ylittävässä kaasun kaupassa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen kuuluu yhdenmukaisten periaatteiden vahvistaminen verkkoonpääsyn, mutta ei varastojen käyttöoikeuden, tariffeille tai niiden laskennan perustana oleville menetelmille, kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyvien palvelujen luominen sekä kapasiteetin jakamista ja ylikuormituksen hallintaa koskevat yhdenmukaiset periaatteet, avoimuusvaatimusten määrittely, tasehallintasäännöt ja tasepoikkeamamaksut sekä kapasiteettikaupan helpottaminen.

Tätä asetusta, lukuun ottamatta 19 artiklan 4 kohtaa, sovelletaan ainoastaan direktiivin 2009/73/EY 33 artiklan 3 tai 4 kohdan soveltamisalaan kuuluviin varastoihin.

Jäsenvaltiot voivat perustaa direktiiviä 2009/73/EY noudattaen yksikön tai elimen yhtä tai useampaa tyypillisesti siirtoverkonhaltijalle osoitettua tehtävää varten, ja tähän yksikköön tai elimeen sovelletaan tämän asetuksen vaatimuksia. Tähän yksikköön tai elimeen sovelletaan tämän asetuksen 3 artiklan mukaista sertifiointia sekä direktiivin 2009/73/EY 10 artiklan mukaista nimeämistä.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan
 - 1) ”siirrolla” maakaasun siirtämistä putkistoissa, jotka sisältävät pääasiassa korkeapaineputkia, mutta ei tuotantovaiheen aikaisia putkistoja eikä pääasiassa maakaasun paikalliseen jakeluun käytettäviä korkeapaineputkistojen osia, asiakkaille toimitettavaksi, mutta ei maakaasun toimitusta;

▼B

- 2) ”siirtosopimuksella” sopimusta, jonka siirtoverkonhaltija on tehnyt verkonkäyttäjän kanssa siirron toteuttamiseksi;
- 3) ”kapasiteetilla” tavanomaisina kuutiometreinä aikayksikköä kohden tai energiayksikkönä aikayksikköä kohden ilmaistua enimmäisvirtausta, johon verkonkäyttäjällä on siirtosopimuksen määräysten mukaan oikeus;
- 4) ”käyttämättömällä kapasiteetilla” kiinteätä kapasiteettia, jota verkon käyttäjä on saanut haltuunsa siirtosopimuksen mukaisesti, mutta josta kyseinen käyttäjä ei ole tehnyt ilmoitusta sopimuksessa määrätyn määräajan kuluessa;
- 5) ”ylikuormituksen hallinnalla” siirtoverkonhaltijan kapasiteetin hallintaa, jonka tavoitteena on optimoida ja maksimoida teknisen kapasiteetin käyttö ja havaita ajoissa tulevat ylikuormitus- ja kyllästymispisteet;
- 6) ”jälkimarkkinoilla” markkinoita, joilla kapasiteettikauppaa käydään muulla tavoin kuin ensimarkkinoilla;
- 7) ”ilmoituksella” verkonkäyttäjän siirtoverkonhaltijalle tekemää ennakkoilmoitusta virrasta, jonka verkonkäyttäjä haluaa syöttää verkkoon tai ottaa verkosta;
- 8) ”uudelleenilmoituksella” myöhempää korjatun ilmoituksen antamista;
- 9) ”järjestelmän toimivuudella” siirtoverkon, mukaan lukien tarvittavat siirtojärjestelmän laitteet, tilannetta, jossa maakaasun paine ja laatu pysyvät siirtoverkonhaltijan vahvistamien ala- ja ylärajojen sisäpuolella ja jossa maakaasun siirto on näin ollen varmistettu teknisesti;
- 10) ”tasehallintajaksolla” jaksoa, jonka kuluessa kunkin verkonkäyttäjän on korvattava energiayksikköinä ilmaistun maakaasumäärän otto syöttämällä siirtoverkkoon sama määrä maakaasua siirtosopimuksen tai verkkosääntöjen mukaisesti;
- 11) ”verkonkäyttäjällä” siirtoverkonhaltijan asiakasta tai potentiaalista asiakasta sekä siirtoverkonhaltijaa itseään siinä määrin kuin niiden on tarpeen harjoittaa toimintojaan siirron yhteydessä;
- 12) ”keskeytyvillä palveluilla” siirtoverkonhaltijan tarjoamia keskeytyvään kapasiteettiin liittyviä palveluja;
- 13) ”keskeytyvällä kapasiteetilla” kaasunsiirtokapasiteettia, jonka käytön siirtoverkonhaltija voi keskeyttää siirtosopimuksessa asetetuina ehdoin;
- 14) ”pitkäaikaisilla palveluilla” siirtoverkonhaltijan tarjoamia palveluja, jotka kestävät vähintään yhden vuoden;
- 15) ”lyhytaikaisilla palveluilla” siirtoverkonhaltijan tarjoamia palveluja, jotka kestävät alle yhden vuoden;
- 16) ”kiinteällä kapasiteetilla” kaasunsiirtokapasiteettia, jonka siirtoverkonhaltija takaa sopimuksella olevan keskeytymätöntä;

▼ B

- 17) ”kiinteillä palveluilla” siirtoverkonhaltijan tarjoamia kiinteään kapasiteettiin liittyviä palveluja;
- 18) ”teknisellä kapasiteetilla” kiinteää enimmäiskapasiteettia, jonka siirtoverkonhaltija voi tarjota verkkokäyttäjille, ottaen huomioon järjestelmän toimivuus ja siirtoverkkoa koskevat toimintavaatimukset;
- 19) ”sovitulla kapasiteetilla” kapasiteettia, jonka siirtoverkonhaltija on jakanut verkkokäyttäjälle siirtosopimuksen nojalla;
- 20) ”käytettävissä olevalla kapasiteetilla” teknisen kapasiteetin osaa, jota ei ole jaettu ja joka on tietyllä hetkellä verkon käytettävissä;
- 21) ”sopimusperusteisella ylikuormituksella” tilannetta, jossa kiinteän kapasiteetin kysyntä ylittää teknisen kapasiteetin;
- 22) ”ensimarkkinoilla” markkinoita, joilla siirtoverkonhaltija käy suoraan kauppaa kapasiteetilla;
- 23) ”fyysisellä ylikuormituksella” tilannetta, jossa todellisten toimitusten kysyntä ylittää teknisen kapasiteetin jonakin ajankohtana;
- 24) ”nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksen kapasiteetilla” kapasiteettia nesteytetyn maakaasun vastaanottoasemalla, jota käytetään maakaasun nesteyttämiseen tai nesteytetyn maakaasun tuontiin, purkamiseen, lisäpalveluihin, tilapäiseen varastointiin ja kaasuttamiseen;
- 25) ”tilalla” kaasun määrää, jonka varaston käyttäjä saa varastoida;
- 26) ”purkauskyvyllä” virtausnopeutta, jolla varaston käyttäjä saa ottaa kaasua varastosta;
- 27) ”latauskyvyllä” virtausnopeutta, jolla varaston käyttäjä saa syöttää kaasua varastoon;
- 28) ”varastointikapasiteetilla” mitä tahansa tilan, latauskyvyn ja purkauskyvyn yhdistelmää.

2. Lisäksi sovelletaan direktiivin 2009/73/EY 2 artiklassa olevia määritelmiä, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen soveltamiseksi, lukuun ottamatta kyseisen artiklan 3 kohdassa olevaa siirron määritelmää, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 1 kohdassa olevien määritelmien soveltamista.

Tämän artiklan 1 kohdan 3–23 alakohdassa olevia siirtoa koskevia määritelmiä sovelletaan vastaavasti varastoihin ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksiin.

*3 artikla***Siirtoverkonhaltijoiden sertifiointi**

1. Komissio tutkii ilmoituksen direktiivin 2009/73/EY 10 artiklan 6 kohdassa säädetyistä siirtoverkonhaltijan sertifiointia koskevasta päätöksestä heti sen saatuaan. Komissio toimittaa asianomaiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle kahden kuukauden kuluessa sellaisen ilmoituksen vastaanottamispäivästä lausuntonsa siitä, onko ilmoitus direktiivin 2009/73/EY 10 artiklan 2 kohdan tai 11 artiklan sekä 9 artiklan mukainen.

▼B

Laatiessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua lausuntoa komissio voi pyytää virastolta lausuntoa kansallisen sääntelyviranomaisen päätöksestä. Tällöin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kahden kuukauden määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

Jos komissio ei ole toimittanut lausuntoaan ensimmäisessä tai toisessa alakohdassa tarkoitettussa määräajassa, katsotaan, ettei sillä ole sääntelyviranomaisen päätöksen johdosta huomautettavaa.

2. Kansallisen sääntelyviranomaisen on tehtävä lopullinen siirtoverkon haltijan sertifiointia koskeva päätöksensä kahden kuukauden kuluessa komission lausunnon vastaanottamisesta, ottaen komission lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon. Sääntelyviranomaisen päätös ja komission lausunto julkaistaan yhdessä.

3. Sääntelyviranomaiset ja/tai komissio voivat milloin tahansa menettelyn kuluessa pyytää siirtoverkonhaltijoilta ja/tai tuotantoa tai toimittamista harjoittavilta yrityksiltä kaikkia tietoja, joilla on merkitystä niille tämän artiklan nojalla kuuluvien tehtävien suorittamisessa.

4. Sääntelyviranomaiset ja komissio käsittelevät kaupallisesti arkaluonteisia tietoja luottamuksellisina.

5. Komissio voi antaa suuntaviivoja, joissa kuvataan yksityiskohtaisesti tämän artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisessa noudatettava menettely. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6. Kun komissio on saanut ilmoituksen direktiivin 2009/73/EY 9 artiklan 10 kohdassa säädetystä siirtoverkonhaltijan sertifiointista, se tekee sertifiointia koskevan päätöksen. Sääntelyviranomaisen on noudatettava komission päätöstä.

▼M7*3 a artikla***Varastointilaitteiston haltijoiden sertifiointi**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokainen varastointilaitteiston haltija, mukaan lukien mikä tahansa siirtoverkon haltijan määräysvallassa oleva varastointilaitteiston haltija, on tässä artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti joko kansallisen sääntelyviranomaisen tai asianomaisen jäsenvaltion Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1938 ⁽¹⁾ 3 artiklan 2 kohdan nojalla nimeämän muun toimivaltaisen viranomaisen, kummassakin tapauksessa ”sertifioiva viranomainen”, sertifioida.

Tätä artiklaa sovelletaan myös varastointilaitteiston haltijoihin, jotka ovat sellaisten siirtoverkonhaltijoiden määräysvallassa, jotka on jo sertifioitu direktiivin 2009/73/EY 9, 10 ja 11 artiklassa vahvistettujen eriyttämissääntöjen mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1938, annettu 25 päivänä lokakuuta 2017, toimista kaasun toimitusvarmuuden turvaamiseksi ja asetuksen (EU) N:o 994/2010 kumoamisesta (EUVL L 280, 28.10.2017, s. 1).

▼M7

2. Sertifioivan viranomaisen on annettava sertifiointia koskeva päätösluonnos niiden varastointilaitteiston haltijoiden osalta, joiden käyttämien maanalaisten kaasuväestöjen kapasiteetti on yli 3,5 TWh, kun kaikki varastot oli varastointilaitteiston haltijoiden lukumäärästä riippumatta täytetty 31 päivänä maaliskuuta 2021 ja 31 päivänä maaliskuuta 2022 tasolle, joka oli keskimäärin alle 30 prosenttia niiden enimmäiskapasiteetista, viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2023 tai 150 työpäivän kuluessa 9 kohdan mukaisen ilmoituksen vastaanottamispäivästä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen varastointilaitteiston haltijoiden osaltaertifioivan viranomaisen on pyrittävä parhaansa mukaan antamaan sertifiointia koskeva päätösluonnos viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2022.

Kaikkien muiden varastointilaitteiston haltijoiden osaltaertifioivan viranomaisen on annettava sertifiointia koskeva päätösluonnos viimeistään 2 päivänä tammikuuta 2024 tai 18 kuukauden kuluessa tai 8 tai 9 kohdan mukaisen ilmoituksen vastaanottamisesta.

3. Arvioidessaan energian toimitusvarmuuteen kohdistuvaa riskiä unionissaertifioivan viranomaisen on otettava huomioon kaikki kaasun toimitusvarmuuteen kansallisella, alueellisella tai unionin tasolla liittyvät riskit sekä tällaisia riskejä mahdollisesti vähentävät seikat, jotka johtuvat muun muassa seuraavista:

- a) omistus-, toimitus- tai muut kaupalliset suhteet, jotka voisivat vaikuttaa kielteisesti varastointilaitteiston haltijan kannustimiin ja kykyyn täyttää maanalainen kaasuväestö;
- b) ne unionin oikeudet ja velvoitteet kolmannen maan suhteen, jotka johtuvat kansainvälisestä oikeudesta, myös sellaisesta yhden tai useamman kolmannen maan kanssa tehdystä sopimuksesta, jossa unioni on osapuolena ja jossa käsitellään energian toimitusvarmuutta;
- c) ne asianomaisten jäsenvaltioiden oikeudet ja velvoitteet kolmannen maan suhteen, jotka johtuvat asianomaisten jäsenvaltioiden yhden tai useamman kolmannen maan kanssa tekemistä sopimuksista, sikäli kuin kyseiset sopimukset ovat unionin oikeuden mukaisia; tai
- d) kaikki muut tapaukseen liittyvät erityiset tosiseikat ja olosuhteet.

4. Josertifioiva viranomainen katsoo, että henkilö, joka käyttää suoraan tai välillisesti määräysvaltaa varastointilaitteiston haltijassa tai käyttää oikeuksia siihen nähden direktiivin 2009/73/EY 9 artiklassa tarkoitettulla tavalla, voisi vaarantaa unionin tai minkä tahansa jäsenvaltion energian toimitusvarmuuden tai keskeiset turvallisuusedut,ertifioivan viranomaisen on evättävä sertifiointi. Vaihtoehtoisestiertifioiva viranomainen voi antaa sertifiointia koskevan päätöksen ehdoin, joilla varmistetaan, että vähennetään riittävästi sellaisia riskejä, jotka voisivat vaikuttaa kielteisesti maanalaisten kaasuväestöjen täyttämiseen, edellyttäen että ehtojen toteutettavuus voidaan täysin varmistaa tehokkaalla täytäntöönpanolla ja seurannalla. Tällaisiin ehtoihin voi kuulua erityisesti vaatimus siitä, että varastointilaitteiston omistaja tai varastointilaitteiston haltija siirtää varastointilaitteiston hallinnon.

▼M7

5. Jos sertifiiva viranomainen katsoo, että kaasun toimitukseen liittyviä riskejä ei voida vähentää 4 kohdan mukaisilla ehdoilla, muun muassa velvoittamalla varastointilaitteiston omistaja tai varastointilaitteiston haltija siirtämään varastointilaitteiston hallinnointi, ja se evää sen vuoksi sertifiointin, sen on

- a) vaadittava varastointilaitteiston omistajaa tai varastointilaitteiston haltijaa tai henkilöä, jonka se katsoo voivan vaarantaa unionin tai minkä tahansa jäsenvaltion energian toimitusvarmuuden tai keskeiset turvallisuusedut, luopumaan osakeomistuksestaan tai oikeuksistaan varastointilaitteiston omistukseen tai varastointilaitteiston haltijan omistukseen nähden, ja asetettava määräaika tällaiselle luovutukselle;
- b) määrättävä tarvittaessa väliaikaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tällainen henkilö ei voi käyttää mitään määräysvaltaa tai oikeutta kyseiseen varastointilaitteiston omistajaan tai varastointilaitteiston haltijaan nähden osakeomistuksesta tai oikeuksista luopumiseen saakka; ja
- c) toteutettava asianmukaisia kompensoivia toimenpiteitä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

6. Sertifioivan viranomaisen on ilmoitettava sertifiointia koskevasta päätösluonnoksestaan komissiolle viipymättä ja toimitettava sille kaikki asiaankuuluvat tiedot.

Komissio antaa sertifiointia koskevasta päätösluonnoksesta lausunnon sertifiovalle viranomaiselle 25 työpäivän kuluessa tällaisesta ilmoituksesta. Sertifioivan viranomaisen on otettava komission lausunto mahdollisimman tarkasti huomioon.

7. Sertifioivan viranomaisen on annettava sertifiointia koskeva päätös 25 työpäivän kuluessa komission lausunnon vastaanottamisesta.

8. Ennen kuin uusi maanalainen kaasuvarasto otetaan käyttöön, varastointilaitteiston haltija on sertifiotava 1–7 kohdan mukaisesti. Varastointilaitteiston haltijan on ilmoitettava sertifiovalle viranomaiselle aikomuksestaan ottaa varasto käyttöön.

9. Varastointilaitteiston haltijoiden on ilmoitettava asiaankuuluvalla sertifiovalle viranomaiselle kaikista suunnitelluista liiketoimista, jotka edellyttäisivät uudelleenarviointia siitä, täyttävätkö ne 1–4 kohdassa säädetyt sertifiointivaatimukset.

10. Sertifioivien viranomaisten on jatkuvasti valvottava varastointilaitteiston haltijoita 1–4 kohdassa säädettyjen sertifiointivaatimusten noudattamisen osalta. Niiden on aloitettava sertifiointimenettely vaatimusten noudattamisen uudelleenarvioimiseksi seuraavissa olosuhteissa:

- a) kun varastointilaitteiston haltija vastaanottaa 8 tai 9 kohdassa tarkoitun ilmoituksen;

▼ M7

b) omasta aloitteestaan, jos niiden tiedossa on, että suunniteltu muutos varastointilaitteiston haltijan suhteen käytetyissä oikeuksissa tai vaikutusvallassa voisi johtaa 1, 2 ja 3 kohdan vaatimusten noudattamatta jättämiseen;

c) komission perustellusta pyynnöstä.

11. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaa omilla alueillaan sijaitsevien maanalaisten kaasuvarastojen jatkuvan toiminnan. Kyseisten maanalaisten kaasuvarastojen toiminta voidaan lopettaa vasta, jos tekniset ja turvallisuutta koskevat edellytykset eivät täyty tai jos sertifioiva viranomainen katsoo arvioinnin tehtyään ja otettuaan huomioon Kaasu-ENTSON lausunnon, että tällainen toiminnan lopettaminen ei heikentäisi kaasun toimitusvarmuutta unionin tai kansallisella tasolla.

Tarvittaessa on toteutettava asianmukaisia kompensoivia toimenpiteitä, jos toiminnan lopettamista ei ole sallittu.

12. Komissio voi antaa tämän artiklan soveltamista koskevaa ohjausta.

13. Tätä artiklaa ei sovelleta nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten osiin, joita käytetään varastointiin.

▼ B*4 artikla***Kaasun siirtoverkonhaltijoiden eurooppalainen verkosto**

Kaikkien siirtoverkonhaltijoiden on tehtävä yhteisön tason yhteistyötä Kaasu-ENTSON puitteissa, jonka tarkoituksena on edistää maakaasun sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa ja rajat ylittävää kauppaa sekä turvata maakaasunsiirtoverkon optimaalinen hallinta, koordinoitu toiminta ja hyvä tekninen kehitys.

*5 artikla***Kaasu-ENTSON perustaminen**

1. Kaasun siirtoverkonhaltijoiden on toimitettava 3 päivään maaliskuuta 2011 mennessä komissiolle ja virastolle luonnos perustettavan Kaasu-ENTSON perussäännöksi, luettelo sen tulevista jäsenistä sekä luonnos työjärjestykseksi, johon on sisällyttävä menettelytapasäännöt muiden sidosryhmien kuulemisesta.

2. Virasto antaa komissiolle lausunnon perussääntöluonnoksesta, jäsenluettelosta ja työjärjestysluonnoksesta kahden kuukauden kuluessa niiden vastaanottamispäivästä kuultuaan virallisesti kaikkia sidosryhmiä ja erityisesti verkonkäyttäjiä, mukaan lukien asiakkaat, edustavia organisaatioita.

▼B

3. Komissio antaa lausunnon perussääntöluonnoksesta, jäsenluettelosta ja työjärjestysluonnoksesta ottaen huomioon 2 kohdan mukaisen viraston lausunnon ja kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut viraston lausunnon.

4. Siirtoverkonhaltijoiden on perustettava Kaasu-ENTSO, vahvistettava sen perussääntö ja työjärjestys sekä julkaistava ne kolmen kuukauden kuluessa komission lausunnon vastaanottamispäivästä.

*6 artikla***Verkkosääntöjen vahvistaminen**

1. Komissio laatii viraston, Kaasu-ENTSON ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kuulemisen jälkeen vuosittaisen prioriteettiluettelon, jossa yksilöidään 8 artiklan 6 kohdassa mainitut alat, joilla verkkosääntöjä on kehitettävä.

2. Komissio pyytää virastoa toimittamaan sille kohtuullisessa ajassa, joka ei ylitä kuutta kuukautta, ei-sitovan puiteohjeen, jäljempänä ”puiteohje”, jossa esitetään 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti selkeät ja objektiiviset periaatteet kunkin prioriteettiluettelossa mainittuja aloja koskevan verkkosäännön kehittämiseksi. Kunkin puiteohjeen on edistettävä syrjimättömyyttä, toimivaa kilpailua ja markkinoiden tehokasta toimintaa. Komissio voi pidentää tätä määräaikaa viraston esittämästä perustellusta pyynnöstä.

3. Virasto kuulee virallisesti Kaasu-ENTSOa ja muita asiaankuuluvia sidosryhmiä puiteohjeesta vähintään kahden kuukauden ajan julkisella ja avoimella tavalla.

4. Jos komissio katsoo, että puiteohje ei edistä syrjimättömyyttä, toimivaa kilpailua ja markkinoiden tehokasta toimintaa, se voi pyytää virastoa tarkistamaan puiteohjetta kohtuullisessa ajassa ja toimittamaan sen takaisin komissiolle.

5. Jos virasto ei esitä puiteohjetta tai toimita sitä takaisin komission 2 tai 4 kohdan nojalla asettamassa määräajassa, komissio laatii kyseisen puiteohjeen.

6. Komissio pyytää Kaasu-ENTSOa esittämään virastolle asianomaisen puiteohjeen mukaisen verkkosäännön kohtuullisessa ajassa, joka ei ylitä 12:ta kuukautta.

7. Virasto esittää Kaasu-ENTSOlle perustellun lausunnon verkkosäännöstä kolmen kuukauden kuluessa verkkosäännön vastaanottamispäivästä; kyseisenä aikana virasto voi kuulla virallisesti asianomaisia sidosryhmiä.

8. Kaasu-ENTSO voi muuttaa verkkosääntöä viraston lausunnon perusteella ja toimittaa sen takaisin virastolle.

9. Kun virasto on todennut, että verkkosääntö on asianomaisten puiteohjeiden mukainen, virasto toimittaa verkkosäännön komissiolle ja voi suositella sen hyväksymistä kohtuullisessa ajassa. Komissio perustelee päätöksensä, jos se ei hyväksy sääntöjä.

▼B

10. Jos Kaasu-ENTSO ei ole laatinut verkkosääntöä komission 6 kohdan nojalla asettamassa määräajassa, komissio voi kehottaa virastoa laatimaan luonnoksen verkkosäännöksi asianomaisen puiteohjeen pohjalta. Virasto voi aloittaa uuden kuulemisen verkkosääntöluonnoksen laadinnan aikana tämän kohdan mukaisesti. Virasto toimittaa komissiolle tämän kohdan mukaisesti laaditun luonnoksen verkkosäännöksi ja voi suositella sen hyväksymistä.

11. Jos Kaasu-ENTSO ei ole laatinut verkkosääntöä tai jos virasto ei ole laatinut verkkosääntöluonnosta tämän artiklan 10 kohdan mukaisesti, komissio voi antaa omasta aloitteestaan tai viraston tämän artiklan 9 kohdan nojalla antamasta suosituksesta yhden tai useamman verkkosäännön 8 artiklan 6 kohdassa luetelluilla aloilla.

Jos komissio ehdottaa omasta aloitteestaan verkkosäännön hyväksymistä, se kuulee virastoa, Kaasu-ENTSOa ja kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä verkkosääntöluonnoksesta vähintään kahden kuukauden ajan. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

12. Tämä artikla ei rajoita komission oikeutta antaa ja muuttaa 23 artiklan mukaisia suuntaviivoja.

*7 artikla***Verkkosääntöjen muuttaminen**

1. Edellä olevan 6 artiklan mukaisesti hyväksytyjen verkkosääntöjen muuttamista koskevia ehdotuksia virastolle voivat tehdä henkilöt, joiden etua kyseinen verkkosääntö todennäköisesti koskee, kuten Kaasu-ENTSO, siirtoverkonhaltijat, verkon käyttäjät ja kuluttajat. Virasto voi tehdä muutosehdotuksia myös omasta aloitteestaan.

2. Virasto kuulee kaikkia sidosryhmiä asetuksen (EY) N:o 713/2009 10 artiklan mukaisesti. Tämän menettelyn pohjalta virasto voi tehdä komissiolle perusteltuja muutosehdotuksia ja selostaa, miten ehdotukset ovat tämän asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa säädettyjen verkkosääntöjen tavoitteiden mukaisia.

3. Komissio voi hyväksyä muutoksia 6 artiklan mukaisesti hyväksytyihin verkkosääntöihin viraston ehdotuksen pohjalta. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

4. Arvioitaessa muutosehdotuksia 28 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen rajoitetaan arvioimaan muutosehdotukseen liittyviä näkökohtia. Ehdotetut muutokset eivät estä komissiota tekemästä muita muutosehdotuksia.

*8 artikla***Kaasu-ENTSON tehtävät**

1. Kaasu-ENTSO laatii verkkosäännöt tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetuilla aloilla pyynnöstä, jonka komissio esittää sille 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

2. Kaasu-ENTSO voi laatia verkkosääntöjä 6 kohdassa mainituilla aloilla 4 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tapauksissa, joissa nämä verkkosäännöt eivät koske aloja, joita komission sille osoittama pyyntö koskee. Näistä verkkosäännöistä on pyydetävä lausuntoa virastolta. Kaasu-ENTSON on otettava lausunto asianmukaisesti huomioon.

3. Kaasu-ENTSON on hyväksyttävä

a) yhteiset verkon toimintaan liittyvät välineet, joilla varmistetaan verkon toiminnan koordinointi tavanomaisissa oloissa ja hätätilanteissa, mukaan lukien yhteinen häiriöiden luokitteluasteikko, ja tutkimussuunnitelmat;

b) joka toinen vuosi ei-sitova yhteisön laajuinen kymmenvuotinen verkon kehittämissuunnitelma, jäljempänä ”yhteisön laajuinen verkon kehittämissuunnitelma”, johon sisältyvät Euroopan toimitusten riittävyysnäkökymät;

c) suositukset yhteisön ja kolmansien maiden siirtoverkonhaltijoiden teknisen yhteistyön koordinoimista varten;

d) vuotuinen työohjelma;

e) vuosikertomus;

f) vuotuiset kesä- ja talvitoimitusten riittävyysnäkökymät.

4. Edellä 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin Euroopan toimitusten riittävyysnäkökymiin on sisällyttävä arvio kaasujärjestelmän yleisestä riittävydestä toimittaa kaasua tämänhetkisiä ja tulevia tarpeita varten seuraavan viisivuotiskauden aikana sekä riittävyysnäkökymien hyväksymispäivää seuraavien viiden ja kymmenen vuoden välisenä aikana. Näiden Euroopan toimitusten riittävyysnäkökymien on perustuttava kansallisiin toimitusnäkökymiin, jotka kukin yksittäinen siirtoverkonhaltija laatii.

5. Edellä 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettussa vuotuisessa työohjelmassa on oltava luettelo ja kuvaus laadittavista verkkosäännöistä, verkon toiminnan koordinoimista koskeva suunnitelma ja kyseisenä vuonna toteutettavat tutkimus- ja kehittämistoimet sekä alustava aikataulu.

6. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen verkkosääntöjen on katettava seuraavat alat, ottaen tarvittaessa huomioon alueelliset erityispiirteet:

a) verkon varmuutta ja luotettavuutta koskevat säännöt;

▼ B

- b) verkkoon kytkemistä koskevat säännöt;
- c) kolmansien osapuolten verkkoon pääsyä koskevat säännöt;
- d) tietojen vaihtoa ja taseselvitystä koskevat säännöt;
- e) yhteentoimivuutta koskevat säännöt;
- f) toimintatavat hätätilanteissa;
- g) kapasiteetinjakoa ja ylikuormituksen hallintaa koskevat säännöt;
- h) kauppaa koskevat säännöt, jotka liittyvät verkkoon pääsyä koskevien palvelujen tekniseen ja operatiiviseen tarjoamiseen ja järjestelmän tasapainottamiseen;
- i) avoimuutta koskevat säännöt;
- j) tasehallintaa koskevat säännöt, mukaan luettuina verkkoon liittyvät säännöt ilmoitusmenettelyistä, säännöt tasepoikkeamamaksuista ja säännöt siirtoverkonhaltijoiden verkkojen välisestä toiminnallisesta tasehallinnasta;
- k) yhdenmukaistettuja siirtotariffirakenteita koskevat säännöt;
- l) kaasuverkkojen energiatehokkuus.

7. Verkkosääntöjä laaditaan verkkoihin liittyviä rajat ylittäviä kysymyksiä ja markkinoiden yhdentymiseen liittyviä kysymyksiä varten, eivätkä ne vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen määrittellä kansallisia verkkosääntöjä, jotka eivät vaikuta rajat ylittävään kauppaan.

8. Kaasu-ENTSON on seurattava ja analysoitava verkkosääntöjen ja komission 6 artiklan 11 kohdan mukaisesti hyväksymien suuntaviivojen täytäntöönpanoa sekä niiden vaikutusta sovellettavien sääntöjen yhdenmukaistamiseen, jolla pyritään helpottamaan markkinoiden yhdentymistä. Kaasu-ENTSON on raportoitava havainnoistaan virastolle ja esitettävä analyysin tulokset tämän artiklan 3 kohdan e alakohdassa tarkoitettussa vuosikertomuksessa.

9. Kaasu-ENTSON on annettava viraston käyttöön kaikki tiedot, joita virasto tarvitsee 9 artiklan 1 kohdan mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi.

▼ M6

10. Kaasu-ENTSON on joka toinen vuosi hyväksyttävä ja julkaistava 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu yhteisön laajuinen verkon kehittämissuunnitelma. Yhteisön laajuiseen verkon kehittämissuunnitelmaan on sisällyttävä integroidun verkon mallinnus, mukaan lukien vetyverkot, skenaarioiden kehittäminen, Euroopan toimitusten riittävyysnäkökulmat ja verkon häiriönsietokyvyn arviointi.

▼ B

Yhteisön laajuisen verkon kehittämissuunnitelman on erityisesti

▼ M3

- a) perustuttava kansallisiin investointisuunnitelmiin, ja siinä on otettava huomioon 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut alueelliset investointisuunnitelmat ja tarvittaessa verkkosuunnittelun unioniin liittyvät näkökohdat Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista 14 päivänä huhtikuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 347/2013 ⁽¹⁾ mukaisesti; siitä on tehtävä kustannus-hyötyanalyysi kyseisen asetuksen 11 artiklassa säädettyä menetelmää käyttäen;

⁽¹⁾ EUVL L 115, 25.4.2013, p. 39.

▼B

- b) rajat ylittävien yhteenliittäntöjen osalta perustuttava myös verkon eri käyttäjien kohtuullisiin tarpeisiin, ja siihen on sisällytettävä direktiivin 2009/73/EY 14 ja 22 artiklassa tarkoitettujen investoijien pitkäaikaisia sitoumuksia; ja
- c) määriteltävä puuttuvat investoinnit erityisesti rajat ylittävän kapasiteetin osalta.

Toisen alakohdan c alakohdan osalta yhteisön laajuiseen verkon kehittämissuunnitelmaan voidaan liittää katsaus esteistä, joita aiheutuu erilaisista lupamenettelyistä tai -käytännöistä verkon rajat ylittävän kapasiteetin lisäämiselle.

11. Virasto arvioi, ovatko kansalliset kymmenvuotiset verkon kehittämissuunnitelmat yhteisön laajuiseen verkon kehittämissuunnitelman mukaisia. Jos virasto havaitsee kansallisen kymmenvuotisen verkon kehittämissuunnitelman ja yhteisön laajuiseen verkon kehittämissuunnitelman välillä epäkohdonmukaisuuksia, sen on tapauksen mukaan suositeltava kansallisen verkon kehittämissuunnitelman tai yhteisön laajuiseen verkon kehittämissuunnitelman muuttamista. Jos tällainen kansallinen verkon kymmenvuotinen kehittämissuunnitelma on laadittu direktiivin 2009/73/EY 22 artiklan mukaisesti, viraston on suositeltava toimivaltaiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle kansallisen kymmenvuotisen verkon kehittämissuunnitelman muuttamista mainitun direktiivin 22 artiklan 7 kohdan mukaisesti ja ilmoitettava asiasta komissiolle.

12. Kaasu-ENTSO on esitettävä näkemyksensä komissiolle sen pyynnöstä 23 artiklan mukaisia suuntaviivoja annettaessa.

*9 artikla***Viraston toteuttama seuranta**

1. Virasto seuraa Kaasu-ENTSO:n 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tehtävien suorittamista ja raportoi asiasta komissiolle.

Virasto seuraa, miten Kaasu-ENTSO panee täytäntöön 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittuja verkkosääntöjä ja verkkosääntöjä, jotka on kehitetty 6 artiklan 1–10 kohdan mukaisesti mutta joita komissio ei ole hyväksynyt 6 artiklan 11 kohdan mukaisesti. Tapauksissa, joissa Kaasu-ENTSO ei ole pannut täytäntöön jotakin verkkosääntöä, virasto pyytää Kaasu-ENTSOa toimittamaan asianmukaisesti perustellun selvityksen siitä, miksi se ei ole näin tehnyt. Virasto ilmoittaa komissiolle tästä selvityksestä ja antaa siitä lausuntonsa.

Virasto seuraa ja analysoi verkkosääntöjen ja komission 6 artiklan 11 kohdan mukaisesti antamien suuntaviivojen täytäntöönpanoa sekä niiden vaikutusta sovellettavien sääntöjen yhdenmukaistamiseen, jolla pyritään helpottamaan markkinoiden yhdentymistä, sekä syrjimättömyyteen, toimivaan kilpailuun ja markkinoiden tehokkaaseen toimintaan, ja raportoi asiasta komissiolle.

2. Kaasu-ENTSO on toimitettava virastolle lausunnon antamista varten yhteisön laajuiseen verkon kehittämissuunnitelman ja vuotuisen työohjelman luonnokset, mukaan lukien tiedot kuulemismenettelystä ja muut 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut asiakirjat.

▼ B

Jos virasto katsoo, että Kaasu-ENTSON toimittama vuotuinen työohjelmaluonnos tai yhteisön laajuinen verkon kehittämissuunnitelmaluonnos ei edistä syrjimättömyyttä, toimivaa kilpailua, markkinoiden tehokasta toimintaa tai kolmansille osapuolille avoimen rajat ylittävän yhteenliittämisen riittävää tasoa, virasto antaa Kaasu-ENTSOlle ja komissiolle kahden kuukauden kuluessa luonnosten vastaanottamispäivästä asianmukaisesti perustellun lausunnon sekä suosituksia.

*10 artikla***Kuuleminen**

1. Laatiessaan 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja verkkosääntöjä, yhteisönlaajuista verkon kehittämissuunnitelmaluonnosta ja verkoston vuotuista työohjelmaa Kaasu-ENTSON on julkisella ja avoimella tavalla ja varhaisessa vaiheessa kuultava laajasti 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen menettelytapasääntöjen mukaisesti kaikkia markkinaosapuolia, joita asia koskee, ja erityisesti kaikkia sidosryhmiä edustavia organisaatioita. Kuultavia tahoja ovat myös kansalliset sääntelyviranomaiset ja muut kansalliset viranomaiset, toimitus- ja tuotantoyritykset, verkon käyttäjät, asiakkaat mukaan lukien, ja jakeluverkonhaltijat, mukaan lukien asianomaiset toimialajärjestöt, tekniset elimet ja sidosryhmien yhteisöt, joita asia koskee. Kuulemisessa on pyrittävä määrittämään päätöksentekoprosessin kaikkien asiaankuuluvien osapuolten näkemykset ja ehdotukset.

2. Kaikki 1 kohdassa tarkoitettuihin kuulemisiin liittyvät asiakirjat ja kokouspöytäkirjat on julkistettava.

3. Ennen 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen vuotuisen työohjelman ja verkkosääntöjen hyväksymistä Kaasu-ENTSON on ilmoitettava kuulemismenettelyn aikana vastaanotetut huomautukset ja se, miten ne on otettu huomioon. Sen on perusteltava tapaukset, joissa huomautuksia ei ole otettu huomioon.

▼ M3*11 artikla***Kulut**

Tämän asetuksen 4–12 artiklassa ja asetuksen (EU) N:o 347/2013 11 artiklassa tarkoitettuihin Kaasu-ENTSON toimintoihin liittyvistä kustannuksista vastaavat siirtoverkonhaltijat, ja kustannukset otetaan huomioon tariffeja laskettaessa. Sääntelyviranomaiset hyväksyvät kustannukset ainoastaan, jos ne ovat kohtuullisia ja oikeasuhteisia.

▼ B*12 artikla***Siirtoverkonhaltijoiden alueellinen yhteistyö**

1. Siirtoverkonhaltijoiden on tehtävä Kaasu-ENTSON puitteissa alueellista yhteistyötä, jolla edistetään 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja toimia. Niiden on erityisesti julkaistava joka toinen vuosi alueellinen investointisuunnitelma, ja ne voivat sen perusteella tehdä investointipäätöksiä.

▼B

2. Siirtoverkonhaltijoiden on edistettävä operatiivisia järjestelyjä verkon optimaalisen hallinnan varmistamiseksi sekä edistettävä energiapörssiin kehittämistä, rajat ylittävän kapasiteetin koordinoitua jakamista syrjimättömillä markkinapohjaisilla ratkaisuilla, kiinnittäen asianmukaisesti huomiota implisiittisten huutokauppojen erityisiin etuihin lyhytaikaisen jakamisen osalta, sekä tasehallintamekanismien yhdistämistä.

3. Komissio voi 1 ja 2 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi määrittellä kunkin alueellisen yhteistyörakenteen kattaman maantieteellisen alueen ottaen huomioon olemassa olevat alueelliset yhteistyörakenteet. Kunkin jäsenvaltio voi edistää yhteistyötä useammalla kuin yhdellä maantieteellisellä alueella. Ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Tätä tarkoitusta varten komissio kuulee virastoa ja Kaasu-ENTSOa.

*13 artikla***Verkkoonpääsytariffit**

1. Sellaisten siirtoverkonhaltijoiden soveltamien tariffien tai niiden laskennassa käytettävien menetelmien, jotka sääntelyviranomaiset ovat hyväksyneet direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan mukaisesti, samoin kuin mainitun direktiivin 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti julkaistujen tariffien on oltava avoimia, niissä on otettava huomioon järjestelmän toimivuuden ja parantamisen tarve ja niiden on vastattava todellisia kustannuksia sikäli kuin nämä ovat verrattavissa tehokkaan ja rakenteeltaan vastaavan verkonhaltijan kustannuksiin ja ne ovat avoimia. Samalla on otettava mukaan sijoitetun pääoman asianmukainen tuotto, ja niissä on tarvittaessa otettava huomioon sääntelyviranomaisten suorittama tariffien vertaileva arviointi. Tariffeja tai niiden laskentamenetelmiä on sovellettava syrjimättömästi.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että tariffit voidaan myös määrittää markkinaehtoisilla järjestelyillä, kuten huutokaupoilla, edellyttäen että sääntelyviranomaisen on hyväksynyt kyseiset järjestelyt ja niistä syntyvät tulot.

Tariffien tai niiden laskennassa käytettävien menetelmien on helpotettava tehokasta kaasukauppaa ja kilpailua, vältettävä samalla verkkokäyttäjien välinen ristiintukeminen, tarjottava investointikannustimia ja ylläpidettävä tai luotava siirtoverkkojen yhteentoimivuutta.

Verkon käyttäjiltä perittävien tariffien on oltava syrjimättömiä, ja ne on määriteltävä erikseen siirtoverkon kunkin syöttö- ja ottokohdan osalta. Kansallisten sääntelyviranomaisten on hyväksyttävä syöttö- ja ottokohtia koskevat kustannusten jakomekanismit ja maksujen määrittämismenettely. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirtymäkauden jälkeen viimeistään 3 päivänä syyskuuta 2011 verkkomaksuja ei lasketa sopimusvirtojen perusteella.

▼ B

2. Verkkoonpääsytariffeilla ei saa rajoittaa markkinoiden likviditeettiä eikä vääristää eri siirtoverkkojen välistä rajat ylittävää kauppaa. Jos tariffijärjestelmien tai tasehallintamekanismien erot haittaavat rajat ylittävää kauppaa, siirtoverkonhaltijoiden on tiiviissä yhteistyössä asianmukaisten kansallisten viranomaisten kanssa aktiivisesti pyrittävä lähentämään tariffirakenteita ja veloituseriaatteita tasehallinta mukaan lukien, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan soveltamista.

▼ M7

3. Kansallinen sääntelyviranomainen voi soveltaa kapasiteettiin perustuviin siirto- ja jakelutariffeihin maanalaisten kaasuväylien ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten yhteydessä olevissa syöttö- ja ottokohdissa enintään 100 prosentin alennusta sikäli ja siinä laajuudessa kuin useampaan kuin yhteen siirto- tai jakeluverkkoon yhteydessä olevaa tällaista varastoa ei käytetä vaihtoehtona yhteenliittämispisteelle.

Tätä kohtaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2025.

▼ B*14 artikla***Kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyvät palvelut siirtoverkonhaltijoiden osalta**

1. Siirtoverkonhaltijoiden on
 - a) varmistettava, että ne tarjoavat palveluja syrjimättömästi kaikille verkkokäyttäjille;
 - b) tarjottava sekä kiinteitä että keskeytyviä kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyviä palveluja. Keskeytyvän kapasiteetin hinnassa otetaan huomioon keskeytyksen todennäköisyys;
 - c) tarjottava verkkokäyttäjille sekä pitkä- että lyhytaikaisia palveluja.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan osalta siirtoverkonhaltijan on tarjotessaan samaa palvelua eri käyttäjille noudatettava yhtäläisiä sopimussehtoja ja -edellytyksiä joko käyttämällä yhdenmukaisia siirtosopimuksia tai yhteistä verkkosääntöä, jotka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt direktiivin 2009/73/EY 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Tariffeja ei saa sillä perusteella, että siirtosopimuksella on poikkeuksellinen voimaantulopäivä tai että sillä on lyhyempi voimassaoloaika kuin vakiovuotoisella vuosittaisella siirtosopimuksella, korottaa tai alentaa mielivaltaisesti siten, että tariffit eivät vastaa palvelun markkina-arvoa 13 artiklan 1 kohdassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti.

3. Kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyviä palveluita voidaan tarvittaessa tarjota edellyttäen, että verkkokäyttäjät antavat asianmukaiset takeet tällaisten käyttäjien luottokelpoisuudesta. Kyseiset takeet eivät saa muodostaa aiheettomia esteitä markkinoille pääsulle, ja niiden on oltava syrjimättömiä, avoimia ja oikeasuhteisia.

▼ B*15 artikla***Kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyvät palvelut varastojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten osalta**

1. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijoiden on
 - a) tarjottava palveluja, jotka vastaavat markkinoiden kysyntään, syrjimättömästi kaikille verkkokäyttäjille; etenkin jos nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen tai varastointilaitteistojen haltija tarjoaa samaa palvelua eri asiakkaille, sen on tarjottava palvelu samanlaisilla sopimusehdoilla;
 - b) tarjottava palveluja, jotka ovat yhteensopivia yhteenliitettyjen kaasinsiirtoverkkojen käytön kanssa, ja helpotettava verkkoon pääsyä tekemällä yhteistyötä siirtoverkonhaltijan kanssa; ja
 - c) julkistettava asiaa koskevat tiedot ja erityisesti tiedot palvelujen käytöstä ja saatavuudesta siten, että ne ovat saatavilla varastojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten käyttäjien kohtuullisten kaupallisten tarpeiden edellyttämässä ajassa; kansallisen sääntelyviranomaisen on seurattava näiden tietojen julkaisemista.
2. Kunkin varastointilaitteistojen haltijan on
 - a) tarjottava sekä kiinteitä että keskeytyviä kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyviä palveluja; keskeytyvän kapasiteetin hinnassa otetaan huomioon keskeytyksen todennäköisyys;
 - b) tarjottava varastojen käyttäjille sekä pitkä- että lyhytaikaisia palveluja; ja
 - c) tarjottava varastojen käyttäjille sekä eriyttämättömiä että eriytettyjä palveluja varastotilan ja lataus- ja purkauskyvyn osalta.
3. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksia ja varastoja koskevat sopimukset eivät saa johtaa tariffien mielivaltaiseen korottamiseen sillä perusteella, että
 - a) sopimusta ei allekirjoiteta maakaasuvuoden aikana ja sillä on poikkeuksellinen voimaantulopäivä tai
 - b) sopimuksella on lyhyempi voimassaoloaika kuin vakimuotoisella vuosittaisella varastointia ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosta koskevalla sopimuksella.
4. Kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyviä palveluita voidaan tarvittaessa tarjota edellyttäen, että verkkokäyttäjät antavat asianmukaiset takeet tällaisten käyttäjien luottokelpoisuudesta. Kyseiset takeet eivät saa muodostaa aiheettomia esteitä markkinoille pääsulle, ja niiden on oltava syrjimättömiä, avoimia ja oikeasuhteisia.
5. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksen kapasiteetin ja varastointikapasiteetin vaadittavan vähimmäiskoon sopimusperusteisen rajoittamisen on perustuttava teknisiin rajoituksiin, ja rajoittaminen ei saa haitata varastojen pienkäyttäjien mahdollisuuksia käyttää varastointipalveluja.

*16 artikla***Kapasiteetinjakomekanismien ja ylikuormituksen hallintamenettelyjen periaatteet siirtoverkonhaltijoiden osalta**

1. Jäljempänä 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen siirtoverkon kaikkien kyseeseen tulevien kohtien maksimikapasiteetti on saatettava markkinaosapuolten käytettäväksi ottaen huomioon järjestelmän toimivuus ja verkon tehokas toiminta.

▼B

2. Siirtoverkonhaltijan on pantava täytäntöön ja julkistettava syrjimättömät ja avoimet kapasiteetinjakomekanismit, joiden on

- a) annettava asianmukaisia taloudellisia signaaleja teknisen kapasiteetin tehokasta ja maksimaalista käyttöä varten ja helpotettava investointeja uuteen infrastruktuuriin ja rajat ylittävää maakaasun kauppaa;
- b) oltava yhteensopivia markkinamekanismien kanssa, spot-markkinat ja kaupankäynnin keskukset mukaan luettuina, oltava samalla joustavia, ja niitä on voitava mukauttaa muuttuviin markkinaolosuhteisiin; ja
- c) oltava yhteensopivia verkkoihin pääsyä koskevien jäsenvaltioiden järjestelmien kanssa.

3. Siirtoverkonhaltijan on pantava täytäntöön ja julkistettava ylikuormituksen hallitsemiseksi syrjimättömät ja avoimet menettelyt, jotka helpottavat rajat ylittävää maakaasun kauppaa ketään syrjimättä ja jotka perustuvat seuraaviin periaatteisiin:

- a) jos kyseessä on sopimusperusteinen ylikuormitus, siirtoverkonhaltijan on tarjottava käyttämätöntä kapasiteettia ensimarkkinoilla vähintään seuraavan vuorokauden kapasiteettina ja keskeytyvänä kapasiteettina; ja
- b) verkonkäyttäjillä, jotka haluavat jälleenmyydä tai vuokrata edelleen käyttämättömän sovitun kapasiteettinsa jälkimarkkinoilla, on oltava siihen oikeus.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan osalta jäsenvaltio voi edellyttää, että verkonkäyttäjät tekevät tästä ilmoituksen tai antavat tästä tiedon siirtoverkonhaltijalle.

4. Jos kyseessä on fyysinen ylikuormitus, siirtoverkonhaltijan tai tapauksen mukaan sääntelyviranomaisten on sovellettava syrjimättömiä ja avoimia kapasiteetinjakomekanismeja.

5. Siirtoverkonhaltijoiden on arvioitava säännöllisesti uusien investointien kysyntä markkinoilla. Uusia investointeja suunnitellessaan siirtoverkonhaltijoiden on tehtävä arvio markkinoiden kysynnästä ja otettava huomioon toimitusvarmuus.

*17 artikla***Kapasiteetinjakomekanismien ja ylikuormituksen hallintamenettelyjen periaatteet varastojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten osalta**

1. Varastojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten enimmäiskapasiteetti on saatettava markkinaosapuolten käytettäväksi järjestelmän toimivuus ja verkon tehokas toiminta huomioon ottaen.

2. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijoiden on pantava täytäntöön ja julkistettava syrjimättömät ja avoimet kapasiteetinjakomekanismit, joiden on

- a) annettava asianmukaisia taloudellisia signaaleja kapasiteetin tehokasta ja maksimaalista käyttöä varten ja helpotettava investointeja uuteen infrastruktuuriin;
- b) oltava yhteensopivia markkinamekanismien kanssa, spot-markkinat ja kaupankäynnin keskukset mukaan luettuina, oltava samalla joustavia, ja niitä on voitava mukauttaa muuttuviin markkinaolosuhteisiin; ja
- c) oltava yhteensopivia yhteenliitettyyn verkkoon pääsyä koskevien järjestelyjen kanssa.

▼B

3. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten ja varastojen sopimuksiin on sisällyttävä toimenpiteitä kapasiteetin turhan varaamisen estämiseksi, ottaen huomioon seuraavat periaatteet, joita sovelletaan sopimusperusteisen ylikuormituksen tapauksissa:

a) laitteiston haltijan on tarjottava nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten ja varastojen käyttämätöntä kapasiteettia ensimarkkinoilla viipymättä; varastojen osalta sitä on tarjottava vähintään seuraavan vuorokauden kapasiteettina ja keskeytyvänä kapasiteettina;

b) nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten tai varastojen käyttäjillä, jotka haluavat jälleenmyydä käyttämättömän sovitun kapasiteettinsa jälkimarkkinoilla, on oltava siihen oikeus.

*18 artikla***Avoimuusvaatimukset siirtoverkonhaltijoiden osalta**

1. Siirtoverkonhaltijan on julkistettava yksityiskohtaiset tiedot tarjoamistaan palveluista ja sovellettavista ehdoista sekä tekniset tiedot, joita verkonkäyttäjien tehokas verkkoonpääsy edellyttää.

2. Siirtoverkonhaltijoiden tai asianomaisten kansallisten viranomaisten on julkaistava kohtuullisen ja riittävän yksityiskohtaista tietoa tariffien määrittämisestä, laskentamenetelmästä ja rakenteesta avoimien, puolueettomien ja syrjimättömien tariffien varmistamiseksi ja kaasuverkkojen tehokkaan käytön edistämiseksi.

3. Kunkin siirtoverkonhaltijan on säännöllisesti ja jatkuvasti julkistettava tarjoamiaan palveluja varten kaikkia asianomaisia verkon kohtia, syöttö- ja ottokohdat mukaan lukien, koskevat numerotiedot teknisestä, sovitusta ja käytettävissä olevasta kapasiteetista käyttäjystävällisessä vakio muodossa.

4. Toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät verkonkäyttäjiä kuultuaan siirtoverkon kohdat, joita koskevat tiedot on julkistettava.

5. Siirtoverkonhaltijan on aina ilmoitettava tässä asetuksessa vaaditut tiedot tarkoituksenmukaisesti, määrien kannalta selkeästi, helposti saatavalla tavalla ja ketään syrjimättä.

6. Siirtoverkonhaltijan on julkistettava ennakoitua ja toteutunutta tarjontaa ja kysyntää koskevat tiedot, jotka perustuvat ilmoituksiin, ennusteisiin ja toteutuneisiin virtoihin verkosta ja verkkoon. Kansallisen sääntelyviranomaisen on varmistettava, että kaikki tällaiset tiedot julkistetaan. Julkistettavien tietojen on oltava yhtä yksityiskohtaisia kuin siirtoverkonhaltijan käytettävissä olevat tiedot.

▼B

Siirtoverkonhaltijan on julkistettava verkon tasapainottamiseksi toteutetut toimenpiteet ja siitä seuranneet tulot ja kustannukset.

Niiden markkinaosapuolten, joita asia koskee, on toimitettava siirtoverkonhaltijoille tässä artiklassa tarkoitetut tiedot.

*19 artikla***Avoimuusvaatimukset varastojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten osalta**

1. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijoiden on julkistettava yksityiskohtaiset tiedot tarjoamistaan palveluista ja sovellettavista ehdoista sekä tekniset tiedot, joita nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten ja varastojen käyttäjien tosiasiallinen mahdollisuus näiden laitosten käyttöön edellyttää.

2. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijoiden on julkistettava säännöllisesti ja jatkuvasti tiedot tarjoamastaan varaston ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteiston sovitusta ja käytettävissä olevasta kapasiteetista käyttäjystävällisessä vakio muodossa.

3. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijoiden on aina ilmoitettava tässä asetuksessa vaaditut tiedot tarkoituksenmukaisesti, määrrien kannalta selkeästi, helposti saatavalla tavalla ja ketään syrjimättä.

4. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijoiden on julkistettava tiedot kaasun määrästä kussakin varastossa ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksessa tai varastojen ryhmässä, jos tämä vastaa tapaa, jolla käyttöoikeutta tarjotaan verkkokäyttäjille, syöttö- ja ottoverroista sekä laitosten käytettävissä olevasta kapasiteetista, mukaan luettuina tiedot laitoksista, jotka on vapautettu kolmansien osapuolten käyttöoikeudesta. Nämä tiedot on toimitettava myös siirtoverkonhaltijalle, jonka on julkistettava kooste niistä verkkokohtaisesti tai asianomaisten kohtien mukaan määriteltyjen osaverkkojen osalta. Tiedot on ajantasaistettava vähintään kerran vuorokaudessa.

Jos varastointilaitteiston käyttäjä on varaston ainoa käyttäjä, varastointilaitteiston käyttäjä voi esittää kansalliselle sääntelyviranomaiselle perustellun pyynnön ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen luottamuksellisesta käsittelystä. Jos kansallinen sääntelyviranomainen katsoo, että kyseinen pyyntö on aiheellinen ottaen huomioon erityisesti tarpeen löytää tasapaino sellaisten liikesalaisuuksien oikeutetun suojan, joiden paljastaminen vaikuttaisi kielteisesti varaston käyttäjän yleiseen kaupalliseen strategiaan, ja kilpailulle avointen kaasun sisämarkkinoiden luomisen tavoitteen välille, se voi sallia varastointilaitteistojen haltijan jättää julkistamatta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot korkeintaan vuoden ajan.

Toinen alakohta ei poista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua velvoitetta tiedottaa siirtoverkonhaltijalle eikä siirtoverkonhaltijan julkistamisvelvoitetta, paitsi jos koostetiedot vastaavat yksittäistä varastointilaitteistoa koskevia tietoja, joiden julkistamatta jättämisen kansallinen sääntelyviranomainen on hyväksynyt.

▼ B

5. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen ja varastointilaitteistojen haltijoiden tai asianomaisten sääntelyviranomaisten on julkistettava riittävän yksityiskohtaista tietoa tariffien määrittämisestä, laskentamenetelmistä ja tariffien rakenteesta, kun on kyse säännellystä kolmansien osapuolten pääsystä infrastruktuureihin, avoimien, puolueettomien ja syrjimättömien tariffien varmistamiseksi ja infrastruktuurien tehokkaan käytön edistämiseksi.

*20 artikla***Verkonhaltijoiden säilyttämät tiedot**

Siirtoverkonhaltijoiden ja varastointilaitteistojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteistojen haltijoiden on pidettävä kansallisten viranomaisten, myös kansallisen sääntelyviranomaisen, kansallisen kilpailuviranomaisen ja komission saatavilla kaikki 18 ja 19 artiklassa ja liitteessä I olevassa 3 osassa tarkoitetut tiedot viiden vuoden ajan.

*21 artikla***Tasehallintasäännöt ja tasepoikkeamamaksut**

1. Tasehallintasäännöt on suunniteltava oikeudenmukaisella, syrjimättömällä ja avoimella tavalla ja niiden on pohjauduttava puolueettomiin perusteisiin. Tasehallintasääntöjen on vastattava verkon todellisia vaatimuksia ottaen huomioon siirtoverkonhaltijan käytettävissä olevat resurssit. Tasehallintasääntöjen on oltava markkinaperusteisia.

2. Siirtoverkonhaltijan on annettava riittävää, oikea-aikaista ja luotettavaa on line -tietoa verkonkäyttäjien tasetilanteesta, jotta verkonkäyttäjät voivat tehdä oikea-aikaisen korjauksen.

Annettujen tietojen on oltava samaa tasoa kuin siirtoverkonhaltijan käytettävissä olevat tiedot ja vastattava selvityskautta, jolta tasepoikkeamamaksut lasketaan.

Tämän kohdan mukaisten tietojen antamisesta ei saa periä maksua.

3. Tasepoikkeamamaksujen on vastattava kustannuksia mahdollisimman pitkälti ja asianmukaisesti kannustettava verkonkäyttäjää tasapainotamaan kaasun syöttämisensä ja ottamisensa. Niissä on vältettävä verkonkäyttäjien välistä ristiintukemista, eivätkä ne saa estää uusien yrittäjien tuloa markkinoille.

Toimivaltaisen viranomaisen tai siirtoverkonhaltijan on tarvittaessa julkistettava tasepoikkeamamaksujen laskentamenetelmät sekä lopulliset tariffit.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirtoverkonhaltijat pyrkivät yhdenmukaistamaan tasehallintajärjestelmiä ja tehostamaan rakenteita ja tasehallintamaksujen tasoja kaasukaupan helpottamiseksi.

▼B*22 artikla***Kapasiteettioikeuksien kauppa**

Kunkin siirtoverkonhaltijan, varastointilaitteiston haltijan ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitteiston haltijan on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet kapasiteettioikeuksilla käytävän vapaan kaupan mahdollistamiseksi ja sen helpottamiseksi avoimella ja syrjimättömällä tavalla. Jokaisen haltijan on kehitettävä yhdenmukaiset siirtoa, nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksia tai varastointia koskevat sopimukset ja menettelyt ensimmäisillä helpottaakseen kapasiteetilla käytävää jälkimarkkinakauppaa sekä tunnustettava ensisijaisten kapasiteettioikeuksien siirto, josta verkkokäyttäjät ovat ilmoittaneet.

Yhdenmukaisista siirtoa, nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksia tai varastointia koskevista sopimuksista ja menettelyistä on annettava ilmoitus sääntelyviranomaisille.

*23 artikla***Suuntaviivat**

1. Suuntaviivoissa, joilla on tarkoitus varmistaa tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamisen edellyttämä yhdenmukaistamisen vähimmäistaso, määritellään tarvittaessa

- a) kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyvien palvelujen yksityiskohdat, mukaan luettuina näiden palvelujen luonne, kesto ja muut vaatimukset, 14 ja 15 artiklan mukaisesti;
- b) kapasiteetinjakomekanismien periaatteiden yksityiskohdat ja sopimusperusteisen ylikuormituksen hallintamenettelyjen soveltamisen yksityiskohdat 16 ja 17 artiklan mukaisesti;
- c) yksityiskohdat tietojen toimittamisesta ja niiden teknisten tietojen määrittely, joita verkkokäyttäjien tehokas verkkoonpääsy edellyttää, sekä avoimuusvaatimusten kannalta olennaisten kohtien määrittelyistä, mukaan luettuina kaikista merkityksellisistä kohdista julkistettavat tiedot ja aikataulu tietojen julkistamiselle 18 ja 19 artiklan mukaisesti;
- d) maakaasun rajat ylittävään kauppaan liittyviä tariffimenetelmiä koskevat yksityiskohdat 13 artiklan mukaisesti;
- e) 8 artiklan 6 kohdassa lueteltuja aloja koskevat yksityiskohdat.

Komissio kuulee tässä tarkoituksessa virastoa ja Kaasu-ENTSOa.

2. Liitteessä I vahvistetaan 1 kohdan a, b, ja c alakohdassa lueteltuja kysymyksiä koskevat suuntaviivat siirtoverkonhaltijoiden osalta.

▼B

Komissio voi antaa suuntaviivoja tämän artiklan 1 kohdassa luetelluista kysymyksistä sekä muuttaa 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja suuntaviivoja. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Tämän asetuksen nojalla vahvistettuja suuntaviivoja sovellettaessa ja muutettaessa on otettava huomioon kansallisten kaasujärjestelmien väliset erot, minkä vuoksi tällöin ei edellytetä yhdenmukaisia yksityiskohtaisia ehtoja ja edellytyksiä kolmannen osapuolen verkkoonpääsyn osalta yhteisön tasolla. Näissä suuntaviivoissa voidaan kuitenkin asettaa vähimmäisvaatimukset, jotka on täytettävä maakaasun sisämarkkinoiden kannalta välttämättömien syrjimättömien ja avointen verkkoonpääsyä koskevien edellytysten saavuttamiseksi ja joita voidaan sitten soveltaa kansallisten kaasujärjestelmien väliset erot huomioon ottaen.

*24 artikla***Sääntelyviranomaiset**

Sääntelyviranomaisten on tämän asetuksen mukaisia tehtäviään suorittaessaan varmistettava tämän asetuksen ja sen 23 artiklan mukaisesti annettujen suuntaviivojen noudattaminen.

Niiden on tarvittaessa toimittava yhteistyössä keskenään sekä komission ja viraston kanssa direktiivin 2009/73/EY VIII lukua noudattaen.

*25 artikla***Tietojen antaminen**

Jäsenvaltioiden ja sääntelyviranomaisten on annettava komissiolle pyynnöstä kaikki 23 artiklan soveltamisen edellyttämät tiedot.

Komissio vahvistaa kohtuullisen määräajan, jonka kuluessa tiedot on toimitettava, ottaen huomioon vaadittujen tietojen monimutkaisuuden ja tietojen saamisen kiireellisyyden.

*26 artikla***Jäsenvaltioiden oikeus säätää yksityiskohtaisempia toimenpiteitä**

Tällä asetuksella ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeuksia pitää voimassa tai ottaa käyttöön toimenpiteitä, jotka sisältävät tätä asetusta ja 23 artiklassa tarkoitettuja suuntaviivoja yksityiskohtaisempia säännöksiä.

▼B*27 artikla***Seuraamukset**

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseiset säännökset pannaan täytäntöön. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 päivään heinäkuuta 2006 mennessä näistä säännöksistä, jotka vastaavat asetuksen (EY) N:o 1775/2005 säännöksiä, ja ilmoitettava komissiolle niihin vaikuttavista mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä. ►**C2** Niiden on ilmoitettava komissiolle säännöksistä, jotka eivät vastaa asetuksen (EY) N:o 1775/2005 säännöksiä, 3 päivään maaliskuuta 2011 mennessä ja ilmoitettava komissiolle niihin vaikuttavista mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä. ◀
2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla säädetyt seuraamukset eivät saa olla luonteeltaan rikosoikeudellisia.

*28 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa direktiivin 2009/73/EY 51 artiklan nojalla perustettu komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

▼M5**▼B***30 artikla***Poikkeukset ja vapautukset**

Tätä asetusta ei sovelleta

- a) jäsenvaltioissa oleviin maakaasun siirtoverkkoihin direktiivin 2009/73/EY 49 artiklan nojalla myönnettyjen poikkeusten voimassaolon aikana;
- b) direktiivin 2009/73/EY 36 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin merkittäviin uusiin infrastruktuureihin eli jäsenvaltioiden välisiin yhdysputkiin, nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksiin ja varastoihin, olemassa olevien infrastruktuurien kapasiteetin merkittävään kasvuun ja tällaisiin infrastruktuureihin tehtäviin uusien kaasuntoimituslähteiden kehittämisen mahdollistaviin muutoksiin, joiden osalta on myönnetty vapautus mainitun direktiivin 9, 14, 32, 33 ja 34 artiklan tai 41 artiklan 6, 8 ja 10 kohdan soveltamisesta, niin kauan kuin ne on vapautettu tässä alakohdassa tarkoitetuista säännöksistä lukuun ottamatta tämän asetuksen 19 artiklan 4 kohtaa; tai
- c) maakaasun siirtoverkkoihin, joiden osalta on myönnetty poikkeuksia direktiivin 2009/73/EY 48 artiklan nojalla.

▼ B

Ensimmäisen kohdan a alakohdan osalta jäsenvaltiot, joille on myönnetty poikkeuksia direktiivin 2009/73/EY 49 artiklan nojalla, voivat hakea komissiolta tilapäistä poikkeusta tämän asetuksen soveltamisesta enintään kahdeksi vuodeksi tässä alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen päättymispäivästä.

*31 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan asetus (EY) N:o 1775/2005 3 päivästä maaliskuuta 2011. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*32 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

▼ C1

Sitä sovelletaan 3 päivästä maaliskuuta 2011.

▼ B

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaiseen kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE I

SUUNTAVIIKAT

1. **Kolmannen osapuolen verkkoonpääsyyn liittyvät palvelut siirtoverkonhaltijoiden osalta**
1. Siirtoverkonhaltijoiden on tarjottava kiinteitä ja keskeytyviä palveluja alkaen yhden päivän mittaisesta vähimmäiskestosta.
2. Yhdenmukaiset siirtosopimukset ja yhteiset verkkosäännöt on suunniteltava tavalla, jolla helpotetaan verkkokäyttäjien ostamalla kapasiteetilla käytävää kauppaa ja tällaisen kapasiteetin uudelleenkäyttöä estämättä kapasiteetin vapauttamista.
3. Siirtoverkonhaltijat laativat verkkosääntöjä ja yhdenmukaisia sopimuksia kuultuaan asianmukaisesti verkkokäyttäjiä.
4. Siirtoverkonhaltijoiden on sovellettava vakioituja ilmoitus- ja uudelleenilmoitusmenettelyjä. Niiden on kehitettävä tietojärjestelmiä ja sähköisiä viestintäkeinoja, joiden avulla annetaan asianmukaisia tietoja verkkokäyttäjille ja helpotetaan liiketoimia, kuten ilmoituksia, kapasiteetinmyyntisopimusten tekoa ja verkkokäyttäjien välistä kapasiteettioikeuksien siirtoa.
5. Siirtoverkonhaltijoiden on yhdenmukaistettava muodollistetut pyyntömenettelyt ja vastausajat teollisuuden parhaiden toimintatapojen mukaisesti minimoidakseen vastausajat. Niiden on otettava käyttöön tietokonepohjaiset kapasiteetinvaraus- ja vahvistusjärjestelmät ja ilmoitus- ja uudelleenilmoitusmenettelyt viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2006 asianomaisia verkkokäyttäjiä kuultuaan.
6. Siirtoverkonhaltijat eivät saa periä verkkokäyttäjiltä erillisiä maksuja tietopyynnöistä ja liiketoimista, jotka liittyvät niiden siirtosopimuksiin ja jotka suoritetaan vakiosääntöjen ja -menettelyjen mukaisesti.
7. Tietopyynnöistä, jotka aiheuttavat poikkeuksellisia tai erityisen suuria kustannuksia, kuten toteutettavuustutkimukset, voidaan periä erillisiä maksuja, jos kyseiset maksut voidaan perustella asianmukaisesti.
8. Siirtoverkonhaltijoiden on tehtävä yhteistyötä muiden siirtoverkonhaltijoiden kanssa verkkojensa huollon koordinoinnissa, jotta verkkokäyttäjille ja muiden alueiden siirtoverkonhaltijoille tarjotuissa siirtopalveluissa olisi mahdollisimman vähän keskeytyksiä ja jotta varmistettaisiin yhtäläiset edut toimitusvarmuuden osalta, kauttakulku mukaan luettuna.
9. Siirtoverkonhaltijoiden on julkistettava vähintään kerran vuodessa ennalta asetettuun määräaikaan mennessä kaikki suunnitellut huoltojaksot, jotka voivat vaikuttaa siirtosopimuksiin perustuviin verkkokäyttäjien oikeuksiin, sekä vastaavat toimintatiedot riittävän ajoissa etukäteen. Tähän kuuluu suunniteltujen huoltojaksosten muutosten julkistaminen nopeasti ja syrjimättömästi, ja ennalta suunnittele mattomasta huollosta on ilmoitettava niin pian kuin kyseiset tiedot tulevat siirtoverkonhaltijan saataville. Siirtoverkonhaltijoiden on julkistettava huoltojaksosten aikana säännöllisesti ajantasaista tietoa huollon yksityiskohdista, arvioidusta kestosta ja vaikutuksista.

▼ B

10. Siirtoverkonhaltijoiden on pidettävä päivittäin kirjaa tosiasiallisesta huollosta ja esiintyneistä virtaushäiriöistä ja näytettävä kirjatut tiedot pyynnöstä toimivaltaiselle viranomaiselle. Tietoa on annettava pyynnöstä myös niille, joihin häiriöt ovat vaikuttaneet.
2. **Kapasiteetinjakomekanismien ja ylikuormituksen hallintamenettelyjen periaatteet siirtoverkonhaltijoiden osalta ja ylikuormituksen hallintamenettelyjen soveltaminen sopimusperusteisessa ylikuormituksessa**
 - 2.1. *Kapasiteetinjakomekanismien ja ylikuormituksen hallintamenettelyjen periaatteet siirtoverkonhaltijoiden osalta*
 1. Kapasiteetinjakomekanismeilla ja ylikuormituksen hallintamenettelyillä on helpotettava kilpailun kehittymistä ja likvidiä kapasiteettikauppaa, ja niiden on oltava yhteensopivia markkinamekanismien kanssa, spot-markkinat ja kaupankäynnin keskuskeskukset mukaan luettuina. Niiden on oltava joustavia ja niitä on voitava mukauttaa muuttuviin markkinaolosuhteisiin.
 2. Näissä mekanismeissa ja menettelyissä on otettava huomioon kyseisen järjestelmän toimivuus sekä toimitusvarmuus.
 3. Nämä mekanismit ja menettelyt eivät saa estää uusien toimijoiden pääsyä markkinoille eivätkä luoda asiattomia esteitä markkinoillepääsulle. Ne eivät saa estää markkinatoimijoita käymästä tehokasta kilpailua, markkinoiden uudet yrittäjät ja sellaiset yritykset mukaan luettuina, joilla on pieni markkinaosuus.
 4. Näiden mekanismien ja menettelyjen on annettava asianmukaisia taloudellisia signaaleja teknisen kapasiteetin tehokasta ja maksimaalista käyttöä varten ja edistettävä investointeja uuteen infrastruktuuriin.
 5. Verkonkäyttäjille on ilmoitettava, minkälaiset tilanteet voivat vaikuttaa sovitun kapasiteetin saatavuuteen. Keskeytyksiä koskevien tietojen olisi vastattava siirtoverkonhaltijoiden saatavilla olevan tiedon tasoa.
 6. Jos siirtoverkonhaltijoilla on vaikeuksia täyttää sovitut toimitusvelvoitteet järjestelmän toimivuuteen liittyvistä syistä, niiden olisi ilmoitettava asiasta verkkonkäyttäjille ja pyrittävä löytämään viipymättä syrjimätön ratkaisu.

Siirtoverkonhaltijoiden on kuultava verkkonkäyttäjiä menettelyistä ennen niiden käyttöönottoa ja sovittava niistä sääntelyviranomaisen kanssa.

▼ M2

- 2.2 *Ylikuormituksen hallintamenettelyjen soveltaminen sopimusperusteisessa ylikuormituksessa*
 - 2.2.1 Yleiset määräykset
 1. Tämän liitteen 2.2 kohdan määräyksiä sovelletaan vierekkäisten syöttö- ja ottojärjestelmien välisiin fyysisiin ja virtuaalisiin yhteenliitännäspisteisiin kahden tai useamman jäsenvaltion välillä tai yhden jäsenvaltion sisällä, siltä osin kuin kyseisiin pisteisiin sovelletaan käyttäjien varausmenettelyjä. Niitä voidaan soveltaa myös kolmansiin maihin yhteydessä oleviin syöttö- ja ottokohtiin, jos kyseinen kansallinen sääntelyviranomaisen on niin päättänyt. Kyseisiä 2.2. kohdan määräyksiä ei sovelleta loppukäyttäjisiin ja jakeluverkkoihin yhteydessä oleviin ottokohtiin, nesteytetyn maakaasun vastaanottoasemiin ja tuotantolaitoksiin yhteydessä oleviin syöttökohtiin ja varastointilaitoksiin yhteydessä oleviin syöttö- ja ottokohtiin.

▼ M4

2. Vuodesta 2015 alkaen virasto julkaisee kunkin vuoden 1 päivään kesäkuuta mennessä seurantaraportin edeltävänä vuonna myytyjen kiinteäkapasiteettituotteiden aiheuttamasta ylikuormituksesta yhteenliittämispisteissä käyttäen perustana tietoja, joita siirtoverkonhaltijat julkaisevat tämän liitteen 3 kohdan nojalla ja jotka kansalliset sääntelyviranomaiset ovat tarvittavilta osin todentaneet sekä ottaen mahdollisimman suuressa määrin huomioon kapasiteettikaupan jälkimarkkinoilla ja keskeytyvän kapasiteetin käytön.

▼ M2

3. Siirtoverkonhaltijoiden on asetettava tarjolle kaikki lisäkapasiteetti, joka tulee saataville 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4 ja 2.2.5 kohdassa säädettyjen ylikuormituksen hallintamenettelyjen soveltamisen myötä, noudattaen tavanomaista jakamisprosessia.
4. Jäljempänä 2.2.2, 2.2.4 ja 2.2.5 kohdassa määrätyt toimenpiteet on otettava käyttöön 1 päivänä lokakuuta 2013. Sen sijaan 2.2.3 kohdan 1–5 alakohtaa sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2016.

2.2.2 Kapasiteetin lisääminen ylivaraamisella ja takaisinostojärjestelmällä

1. Siirtoverkonhaltijoiden on laadittava ehdotus kannustinpohjaisesta ylivaraus- ja takaisinostojärjestelmästä ja kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksynnän saatuaan toteutettava se lisäkapasiteetin tarjoamiseksi kiinteänä kapasiteettina. Ennen toteuttamista kansallisen sääntelyviranomaisen on kuultava naapurijäsenvaltioiden kansallisia sääntelyviranomaisia ja otettava niiden lausunnot huomioon. Lisäkapasiteetti määritellään kiinteäksi kapasiteetiksi, jota tarjotaan tämän asetuksen 16 artiklan 1 kohdan pohjalta lasketun, tietyn yhteenliittämispisteen teknisen kapasiteetin lisäksi.
2. Ylivaraus- ja takaisinostojärjestelmän on kannustettava siirtoverkonhaltijoita asettamaan saataville lisäkapasiteettia ottaen huomioon kyseisen syöttö- ja ottojärjestelmän tekniset ominaisuudet, kuten lämpöarvo, lämpötila ja oletettu kulutus, sekä vierekkäisten verkkojen kapasiteetit. Siirtoverkonhaltijoiden on sovellettava syöttö- ja ottojärjestelmän teknisen tai lisäkapasiteetin uudelleenlaskentaan dynaamista lähestymistapaa.
3. Ylivaraus- ja takaisinostojärjestelmän on perustuttava kannustinmalliin, joka kuvastaa lisäkapasiteetin tarjoamisesta siirtoverkonhaltijoille aiheutuvaa riskiä. Järjestelmän on oltava sellainen, että lisäkapasiteetin myynnistä saatavat tulot sekä 6 kohdan mukaisista takaisinostojärjestelmistä tai toimenpiteistä aiheutuvat kulut jakautuvat siirtoverkonhaltijoiden ja verkon käyttäjien kesken. Kansalliset sääntelyviranomaiset päättävät tulojen ja kustannusten jakautumisesta siirtoverkonhaltijan ja verkon käyttäjän välillä.
4. Siirtoverkonhaltijan tulojen määrittämistä varten tekninen kapasiteetti, erityisesti takaisin luovutettu kapasiteetti, sekä mahdollinen kapasiteetti, joka vapautuu kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän ”käytä tai menetä” -mekanismin tai pitkän aikavälin ”käytä tai menetä” -mekanismin soveltamisen myötä, on katsottava jaetuksi ennen lisäkapasiteettia.

▼ M2

5. Lisäkapasiteettia määritellessään siirtoverkonhaltijan on otettava huomioon tilastolliset ennusteet tietyinä ajankohtana yhteenliittämispisteissä fyysisesti käyttämättömäksi todennäköisesti jäävästä kapasiteetista. Sen on otettava huomioon myös lisäkapasiteetin tarjontaan liittyvä riskiprofiili, joka ei johda kohtuuttomiin takaisinostovelvoitteisiin. Ylivaraus- ja takaisinostojärjestelmässä on myös arvioitava kapasiteetin takaisinostojen todennäköisyys ja kustannukset ja otettava tämä huomioon saataville asetettavan lisäkapasiteetin määrässä.
6. Silloin kun se on tarpeen järjestelmän eheyden ylläpitämiseksi, siirtoverkonhaltijoiden on käytettävä markkinapohjaista takaisinostomenettelyä, jossa verkon käyttäjät voivat tarjota kapasiteettia. Verkon käyttäjille on ilmoitettava sovellettavasta takaisinostomenettelystä. Takaisinostomenettelyn käyttö ei rajoita mahdollisten hätätoimenpiteiden suorittamista.
7. Siirtoverkonhaltijoiden on ennen takaisinostomenettelyn käyttöä selvitettävä, voitaisiinko järjestelmän eheys säilyttää kustannustehokkaammin vaihtoehtoisilla teknisillä ja kaupallisilla toimenpiteillä.
8. Ylivaraus- ja takaisinostojärjestelmää ehdottaessaan siirtoverkonhaltijan on toimitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle kaikki tarvittavat tiedot, arviot ja mallit, jotta tämä voi arvioida järjestelmän. Siirtoverkonhaltijan on säännöllisesti raportoitava kansalliselle sääntelyviranomaiselle järjestelmän toiminnasta ja toimitettava kansallisen sääntelyviranomaisen pyynnöstä kaikki asiaa koskevat tiedot. Kansallinen sääntelyviranomainen voi pyytää siirtoverkonhaltijaa tekemään järjestelmään muutoksia.

2.2.3 Kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän ”käytä tai menetä” -mekanismi

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on velvoitettava siirtoverkonhaltijat soveltamaan alkuperäisen ilmoitetun kapasiteetin muuttamisen suhteen verkon kunkin käyttäjän osalta yhteenliittämispisteissä vähintään 3 kohdassa säädettyjä sääntöjä, jos 2.2.1 kohdan 2 alakohdan mukainen viraston laatima vuotuinen seurantaraportti osoittaa, että kysyntä on yhteenliittämispisteissä ylittänyt tarjonnan, huutokauppaamista käytettäessä rajahintaan, kapasiteetinjakomenettelyjen yhteydessä seurantaraportin kattamana vuonna tuotteissa, jotka on tarkoitettu käytettäväksi joko kyseisenä vuonna tai jompanakumpana seuraavista kahdesta vuodesta,
 - a) kun kyseessä on vähintään kolme kestoltaan kuukauden mittaista kiinteän kapasiteetin tuotetta tai
 - b) kun kyseessä on vähintään kaksi kestoltaan vuosineljänneksen mittaista kiinteän kapasiteetin tuotetta tai
 - c) kun kyseessä on vähintään yksi kestoltaan vähintään vuoden mittainen kiinteän kapasiteetin tuote tai
 - d) kun tarjolla ei ole ollut lainkaan kestoltaan vähintään kuukauden mittaista kiinteän kapasiteetin tuotetta.
2. Jos vuotuinen seurantaraportti osoittaa, että 1 kohdassa määritelty tilanne ei todennäköisesti toistu tulevien kolmen vuoden aikana, esimerkiksi koska saataville tulee kapasiteettia verkon fyysisen laajentamisen tai pitkien sopimusten päättymisen myötä, kyseiset kansalliset sääntelyviranomaiset voivat päättää lopettaa kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän ”käytä tai menetä” -mekanismien soveltamisen.

▼ **M2**

3. Verkon käyttäjän sopimusperusteisesta kapasiteetista yhteenliitäntäpisteessä voidaan uudelleenilmoittaa enintään 90 prosenttia ja vähintään 10 prosenttia. Jos ilmoitus kuitenkin kattaa yli 80 prosenttia sopimusperusteisesta kapasiteetista, puolet ilmoittamattomasta määrästä voidaan uudelleenilmoittaa suuremmaksi. Jos ilmoitus kattaa enintään 20 prosenttia sopimusperusteisesta kapasiteetista, puolet ilmoitetusta määrästä voidaan uudelleenilmoittaa pienemmäksi. Tämän kohdan soveltaminen ei rajoita mahdollisten hätätoimenpiteiden suorittamista.
4. Sopimusperusteisen kapasiteetin alkuperäinen haltija voi uudelleenilmoittaa rajoitusten alaisen osan sopimusperusteisesta kiinteästä kapasiteetistaan keskeytyvänä kapasiteettina.
5. Edellä olevaa 3 kohtaa ei sovelleta verkon käyttäjiin – henkilöihin tai yrityksiin ja niiden määräysvallassa asetuksen (EY) N:o 139/2004 3 artiklan mukaisesti oleviin yrityksiin –, joiden hallussa on edellisenä vuonna ollut alle 10 prosenttia yhteenliitäntäpisteen keskimääräisestä kapasiteetista.
6. Sellaisissa yhteenliitäntäpisteissä, joissa on käytössä 3 kohdan mukainen kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän ”käytä tai menetä” -mekanismi, kansallinen sääntelyviranomaisen tekee arvioinnin sen suhteesta 2.2.2 kohdan mukaiseen ylivaraus- ja takaisinostojärjestelmään; kansallinen sääntelyviranomaisen voi tämän perusteella päättää olla soveltamatta 2.2.2 kohtaa kyseisiin yhteenliitäntäpisteisiin. Tällaisesta päätöksestä on ilmoitettava viipymättä virastolle ja komissiolle.
7. Kansallinen sääntelyviranomaisen voi päättää ottaa 3 kohdan mukaisen kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän ”käytä tai menetä” -mekanismin käyttöön tietyssä yhteenliitäntäpisteessä. Ennen tällaista päätöstä kansallisen sääntelyviranomaisen on kuultava naapurijäsenvaltioiden kansallisia sääntelyviranomaisia. Päätöstään tehdessään kansallisen sääntelyviranomaisen on otettava huomioon naapurijäsenvaltioiden sääntelyviranomaisten lausunnot.

2.2.4 Sopimusperusteisen kapasiteetin takaisinluovuttaminen

Siirtoverkonhaltijan on otettava vastaan kaikki takaisin luovutettava kiinteä kapasiteetti, jonka luovuttava verkon käyttäjä on varannut sopimuksella yhteenliitäntäpisteessä, lukuun ottamatta kapasiteettituotteita, joiden kesto on enintään yksi päivä. Kapasiteettisopimukseen perustuvat oikeudet ja velvollisuudet pysyvät verkon käyttäjällä siihen saakka, kunnes siirtoverkonhaltija on jakanut kapasiteetin edelleen toiselle käyttäjälle, ja niiltä osin kuin siirtoverkonhaltija ei ole jakanut kyseistä kapasiteettia edelleen. Luovutettu kapasiteetti katsotaan uudelleenjaetuksi vasta sitten, kun kaikki saatavilla oleva kapasiteetti on jaettu. Siirtoverkonhaltijan on viipymättä ilmoitettava verkon käyttäjälle tämän luovuttaman kapasiteetin uudelleenjakamisesta. Kapasiteetin takaisinluovuttamiseen liittyville erityisohjeille, varsinkin tilanteissa, joissa useat verkon käyttäjät luovuttavat kapasiteettiaan takaisin, on saatava kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksyntä.

2.2.5 Pitkän aikavälin ”käytä tai menetä” -mekanismi

1. Kansallisen sääntelyviranomaisen on edellytettävä, että siirtoverkonhaltija vetää osittain tai kokonaan verkon käyttäjältä takaisin tietyssä yhteenliitäntäpisteessä järjestelmällisesti alikäytetyn sopimusperusteisen kapasiteetin, kun kyseinen käyttäjä ei ole myynyt tai tarjonnut kohtuullisin ehdoin käyttämätöntä kapasiteettiaan ja kun muut verkon käyttäjät ovat pyytäneet kiinteää kapasiteettia. Sopimusperusteinen kapasiteetti katsotaan järjestelmällisesti alikäytetyksi erityisesti, jos

▼ M2

- a) verkon käyttäjä käyttää sekä 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään syyskuuta että 1 päivästä lokakuuta 31 päivään maaliskuuta keskimäärin alle 80 prosenttia sopimusperusteisesta kapasiteetistaan tosiasiallisen sopimuskauden ollessa yli vuosi, eikä alikäytölle ole esitetty asianmukaisia perusteita, tai
- b) verkon käyttäjä ilmoittaa järjestelmällisesti lähes 100 prosenttia sopimusperusteisesta kapasiteetistaan ja uudelleenilmoittaa sitten määrää pienemmäksi tarkoituksena kiertää 2.2.3 kohdan 3 alakohdan sääntöjä.
2. Kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän ”käytä tai menetä” -mekanismin käyttöä ei katsota perusteeksi, joka estäisi 1 kohdan soveltamisen.
3. Kapasiteetin takaisinvetämisen seurauksena verkon käyttäjä menettää sopimusperusteisen kapasiteettinsa osittain tai kokonaan tietyksi ajanjaksoksi tai jäljellä olevan tosiasiallisen sopimuskauden ajaksi. Kapasiteettisopimukseen perustuvat oikeudet ja velvollisuudet pysyvät verkon käyttäjällä siihen saakka, kunnes siirtoverkonhaltija on jakanut kapasiteetin edelleen toiselle käyttäjälle, ja niiltä osin kuin siirtoverkonhaltija ei ole jakanut kyseistä kapasiteettia edelleen.
4. Siirtoverkonhaltijan on säännöllisesti toimitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle kaikki tarvittavat tiedot, jotta tämä voi seurata sitä, missä määrin sellainen sopimusperusteinen kapasiteetti on käytössä, jota koskevan sopimuksen tosiasiallinen sopimuskausi on yli vuosi tai jonka käyttö jakautuu vähintään kahdelle vuodelle jakautuville toistuvilla vuosineljänneksillä.

▼ M1

3. **Sellaisten teknisten tietojen määrittely, joita verkkokäyttäjien tehokas verkkoonpääsy edellyttää, avoimuusvaatimusten kannalta olennaisten verkon kohtien määrittely ja kaikista olennaisista kohdista julkistettavat tiedot ja aikataulu, jonka mukaan tiedot julkistetaan**
- 3.1 *Sellaisten teknisten tietojen määrittely, joita verkkokäyttäjien tehokas verkkoonpääsy edellyttää*
- 3.1.1 **Julkaisu**
1. Siirtoverkonhaltijoiden on annettava 3.1.2 kohdassa ja 3.3. kohdan 1–5 alakohdassa tarkoitetut tiedot seuraavasti:
- a) yleisön saatavilla olevalla verkkosivulla maksutta ja ilman rekisteröimistä tai muuta kirjautumista, joka tulisi siirtoverkonhaltijan tietoon;
- b) säännöllisesti ja jatkuvasti; päivitysten tiheys määräytyy toteutettavien muutosten ja palvelun keston mukaan;
- c) käyttäjystävällisellä tavalla;
- d) selkeällä, määritettävissä olevalla ja helposti saatavalla tavalla ja kehtään syrjimättä;

▼ M2

- e) omalle tietokoneelle ladattavissa olevassa, siirtoverkonhaltijoiden ja kansallisten sääntelyviranomaisten sopimassa muodossa, joka mahdollistaa määrälliset analyysit ja joka perustuu yhdenmukaistetusta muodosta annettuun viraston lausuntoon;

▼ M1

- f) yhdenmukaisina yksikköinä erityisesti niin, että energiasisällön yksikkö on kWh (jolloin polton vertailulämpötila on 298,15 K) ja tilavuusyksikkö m³ (273,15 K:ssa ja 1,01325 baarissa). Energiasisällön vakio muuntokerroin on annettava. Edellä mainitun muodon lisäksi tiedot voidaan julkaista myös muissa yksiköissä;
- g) jäsenvaltion virallisella kielellä / virallisilla kielillä sekä englanniksi;

▼ M2

- h) kaikki tiedot on 1 päivästä lokakuuta 2013 lähtien asetettava saataville keskitetysti koko unionin kattavalla yhdellä jakelualustalla, jonka ENTSOG on perustanut kustannustehokkuuden pohjalta.

▼ M1

2. Siirtoverkonhaltijoiden on annettava yksityiskohtaiset tiedot kaikista 3.1.2 kohdassa ja 3.3. kohdan 1–5 alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin tehdyistä muutoksista viipymättä heti, kun ne ovat saaneet muutoksista tiedon.

3.1.2 Julkaisun sisältö

Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava vähintään seuraavat tiedot verkoistaan ja palveluistaan:

- a) yksityiskohtainen ja kattava kuvaus tarjotuista palveluista ja niistä perittävistä maksuista;
- b) erityyppiset siirtosopimukset, joita on olemassa näitä palveluja varten;
- c) verkkosäännöt ja/tai vakioehdot, joissa määritellään kaikkien verkon käyttäjien oikeudet ja velvollisuudet, mukaan luettuina

1. yhdenmukaiset siirtosopimukset ja muut asianmukaiset asiakirjat;

2. jos se on verkkoonpääsyn osalta tarpeen, tämän liitteen 3.2. kohdassa määriteltyjen verkko kaikkien olennaisten kohtien osalta kaasun olennaisten laatuparametrien eritelmät, mukaan luettuina vähintään bruttolämpöarvo ja Wobben indeksi, sekä vastuu muuntamisesta tai siitä aiheutuneet kustannukset verkon käyttäjille, jos kaasu ei ole näiden eritelmien mukaista;

3. jos se on verkkoonpääsyn osalta tarpeen, verkon kaikkien olennaisten kohtien osalta tiedot painevaatimuksista;

4. menettely, jota sovelletaan keskeytyvän kapasiteetin keskeytyessä, mukaan luettuna tarvittaessa yksittäisten keskeytysten ajoitus, laajuus ja järjestys (kuten prorata tai ensimmäinen keskeytyy viimeiseksi).

- d) siirtoverkkoa käytettäessä sovellettavat yhdenmukaiset menettelyt, keskeisten käsitteiden määrittely mukaan luettuna;

▼ **M1**

- e) kapasiteetin jakamista, ylikuormituksen hallintaa ja hamstrauksen estämistä koskevat säännökset ja uudelleenkäyttömenettelyt;
- f) säännöt, joita sovelletaan jälkimarkkinoilla käytävään kapasiteetti-kauppaan siirtoverkonhaltijan suhteen;
- g) tasehallintaa koskevat säännöt ja tasepoikkeamamaksujen laskentamenetelmät;
- h) tarvittaessa sellaiset siirtopalveluihin ja muihin palveluihin liittyvät joustovarot ja toleranssirajat, joihin ei liity erillisiä maksuja, sekä näiden lisäksi tarjottu joustovara ja vastaavat maksut;
- i) siirtoverkonhaltijan kaasuverkon ja tämän liitteen 3.2 kohdassa määriteltujen olennaisten liitäntäkohtien yksityiskohtainen kuvaus, sekä yhteenliitettyjen verkkojen tai laitosten haltijoiden nimet;
- j) siirtoverkonhaltijan hoitamaan verkkoon liittämiseen sovellettavat säännöt;
- k) tiedot hätämekanismista, siinä määrin kuin ne ovat siirtoverkonhaltijan vastuulla, kuten toimenpiteistä, jotka voivat johtaa yhteyden katkaisuun kuluttajaryhmiltä, sekä muut yleiset vahinkovastuusäännöt, joita sovelletaan siirtoverkonhaltijaan;
- l) menettelyt, joista siirtoverkonhaltijat ovat sopineet yhteenliitäntäpisteiden osalta ja jotka ovat merkityksellisiä kyseessä olevien siirtoverkkojen käyttäjien verkkoonpääsyn osalta ja jotka liittyvät verkon yhteentoimivuuteen, ilmoituksiin liittyvät sovitut menettelyt ja täsmäytysmenettelyt sekä muut sovitut menettelyt, joissa vahvistetaan kaasuvirtojen jakamiseen ja järjestelmien väliseen tasehallintaan liittyvät säännökset, mukaan luettuna käytetyt menetelmät;
- m) siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava yksityiskohtainen ja kattava kuvaus verkon teknisen kapasiteetin laskemiseen käytetystä menetelmästä ja prosessista, myös tiedot käytetyistä muuttujista ja keskeisistä oletuksista.

3.2 *Avoimuusvaatimusten kannalta olennaisten verkon kohtien määrittely*

1. Olennaisiin verkon kohtiin kuuluvat vähintään seuraavat:

- a) kaikki siirtoverkonhaltijan hoitaman siirtoverkon syöttö- ja ottokohdat lukuun ottamatta yksittäiseen loppukäyttäjään yhdistettyjä ottokohtia ja suoraan yksittäisen tuottajan EU:ssa sijaitsevaan tuotantolaitokseen yhdistettyjä syöttökohtia;
- b) kaikki syöttö- ja ottokohdat, jotka yhdistävät siirtoverkonhaltijoiden tasehallinta-alueet;

▼ **M1**

- c) kaikki kohdat, jotka yhdistävät siirtoverkonhaltijan verkon nesteytetyn maakaasun vastaanottoasemaan, verkon fyysisiin solmukohtiin sekä varastointi- ja tuotantolaitoksiin, ellei näihin tuotantolaitoksiin sovelleta a alakohdan poikkeusta;
- d) kaikki kohdat, jotka yhdistävät tietyn siirtoverkonhaltijan verkon infrastruktuuriin, jota tarvitaan direktiivin 2009/73/EY 2 artiklan 14 kohdassa määriteltyjen lisäpalvelujen tarjoamiseen.
2. Tiedot yksittäisille loppukäyttäjille ja tuotantolaitoksille, joihin ei sovelleta 3.2. kohdan 1 alakohdan a alakohdan mukaista olennaisen kohdan määritelmää, on julkaistava koosteena vähintään tasehallinta-alueittain. Yksittäisten loppukäyttäjien ja niiden tuotantolaitosten ryhmää, joihin ei sovelleta 3.2 kohdan 1 alakohdan a alakohdan mukaista olennaisen kohdan määritelmää, pidetään tätä liitettä sovellettaessa yhtenä olennaisena kohtana.
3. Jos kahden tai useamman siirtoverkonhaltijan välisiä kohtia hallinnoivat ainoastaan kyseiset siirtoverkonhaltijat ilman, että verkon käyttäjät osallistuvat hallinnointiin millään sopimusperusteisella tai toiminnallisella tavalla, tai jos kohdat yhdistävät siirtoverkon jakeluverkkoon ja näissä kohdissa ei ole sopimusperusteista ylikuormitusta, siirtoverkonhaltijat voivat poiketa näiden kohtien osalta velvollisuudesta julkaista tämän liitteen 3.3 kohdan mukaiset vaatimukset. Kansallinen sääntelyviranomaisen voi edellyttää, että siirtoverkonhaltija julkaisee tämän liitteen 3.3 kohdan mukaiset vaatimukset vapautuksen saaneiden kohtien ryhmistä tai kaikista vapautuksen saaneista kohdista. Tällaisessa tapauksessa tiedot, jos ne ovat siirtoverkonhaltijan käytettävissä, on julkaistava koosteena tarkoituksenmukaisella tasolla, vähintään tasehallinta-alueittain. Tätä näiden kohtien ryhmää pidetään tätä liitettä sovellettaessa yhtenä olennaisena kohtana.
- 3.3 *Kaikista olennaisista kohdista julkaistavat tiedot ja aikataulu, jonka mukaan tiedot julkaistaan*
1. Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava kaikista olennaisista kohdista a–g alakohdassa luetellut tiedot kaikkien tarjottujen palvelujen ja lisäpalvelujen osalta (erityisesti tiedot sekoittamisesta, kaasun laadun tasoittamisesta ja muuntamisesta). Nämä tiedot on julkaistava numerotietoina tunti- tai päiväkohtaisesti siten, että ne vastaavat kapasiteetinvarausten ja (uudelleen)ilmoitusten lyhintä vertailukautta sekä lyhintä selvityskautta, jonka perusteella tasepoikkeamamaksut lasketaan. Jos lyhin vertailukausi ei ole päivä, a–g alakohdassa luetellut tiedot on annettava myös päiväkohtaisesti. Nämä tiedot ja niiden päivityksen on julkaistava heti, kun ne ovat järjestelmänhaltijan saatavilla (lähes reaaliaikaisesti).
- a) kumpaankin suuntaan kulkevia virtoja koskeva tekninen kapasiteetti;

▼ M1

- b) kumpaankin suuntaan kulkeva sovittu kiinteä ja keskeytyvä kokonaiskapasiteetti;
- c) kumpaankin suuntaan kulkeva ilmoitettu ja uudelleenilmoitettu kapasiteetti;
- d) kumpaankin suuntaan kulkeva käytettävissä oleva kiinteä ja keskeytyvä kokonaiskapasiteetti;
- e) todelliset fyysiset kaasuvirrat;
- f) keskeytyvän kapasiteetin suunnitellut ja todelliset keskeytykset;
- g) kiinteiden palveluiden suunnitellut ja suunnittelemattomat keskeytykset sekä tiedot kiinteiden palvelujen palauttamisesta (järjestelmän ylläpito ja ylläpidosta aiheutuvien keskeytysten todennäköinen kesto). Suunnitellut keskeytykset on julkaistava vähintään 42 päivää etukäteen;

▼ M2

- h) tieto vähintään kuukauden mittaisia kiinteän kapasiteetin tuotteita koskevista hylätyistä oikeudellisesti pätevistä pyynnöistä, mukaan luetuna hylättyjen pyyntöjen lukumäärä ja pyydetyt kapasiteettimäärät, ja
- i) huutokauppojen osalta tieto siitä, onko yli yhden kuukauden mittaisia kiinteän kapasiteetin tuotteita myyty rajahintaa korkeammalla hinnalla ja milloin tämä on tapahtunut,
- j) tieto siitä, onko ilmennyt tilannetta, jossa tavanomaisessa jakamisprosessissa ei ole ollut lainkaan tarjolla kestoltaan vähintään yhden kuukauden mittaista kiinteän kapasiteetin tuotetta,
- k) kokonaiskapasiteetti, joka on saatu tarjolle soveltamalla 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4 ja 2.2.5 kohdassa säädettyjä ylikuormituksen hallintamenettelyjä, jaoteltuna käytettyjen eri ylikuormituksen hallintamenettelyjen mukaan,
- l) h–k alakohtaa sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2013.

▼ M4

2. Kaikkia olennaisia kohtia koskevat 3.3 kohdan 1 alakohdan a, b ja d alakohdan mukaiset tiedot on julkaistava vähintään seuraavien 24 kuukauden ajalta.

▼ M1

3. Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava jatkuvasti kaikkien olennaisten kohtien osalta 3.3 kohdan 1 alakohdan a–g alakohdan vaatimuksia koskevat lopulliset tiedot viiden edellisen vuoden ajalta.
4. Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava kaikkien olennaisten kohtien osalta bruttolämpöarvon tai Wobben indeksin mitatut arvot päiväkohtaisesti. Alustavat luvut on julkaistava viimeistään kolme päivää kyseessä olevan kaasutoimituspäivän jälkeen. Lopulliset luvut on ilmoitettava kolmen kuukauden kuluessa kyseessä olevan kuukauden päättymisen jälkeen.
5. Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava kaikkien olennaisten kohtien osalta käytettävissä olevat kapasiteetit sekä varatut ja tekniset kapasiteetit vuosittain kaikkien niiden vuosien osalta, jolloin kapasiteettia on varattu, ja niitä seuraavan vuoden osalta, ja vähintään 10 seuraavan vuoden ajalta. Nämä tiedot on päivitettävä vähintään kuukausittain ja useammin, jos saataville tulee uusia tietoja. Julkaisussa on viitattava kauteen, jonka osalta kapasiteettia tarjotaan markkinoille.

▼ **M1**

3.4 *Siirtojärjestelmästä julkaistavat tiedot ja aikataulu, jonka mukaan tiedot olisi julkaistava*

1. Siirtoverkonhaltijoiden on varmistettava, että jälkimarkkinoilla tarjotun ja sovitun kapasiteetin yhteismäärät (eli yhden verkkokäyttäjän toiselle verkkokäyttäjälle myymät määrät) julkaistaan ja päivitetään päivittäin, jos nämä tiedot ovat siirtoverkonhaltijan käytettävissä. Tietojen on sisällettävä seuraavat eritelvät:

- a) yhteenliitäntäpiste, jossa kapasiteetti myydään;
- b) kapasiteettityyppi, kuten syöttö-, otto-, kiinteä- tai keskeytettävä kapasiteetti;
- c) kapasiteetin käyttöoikeuksien määrä ja kesto;
- d) myyntityyppi, kuten siirto tai luovutus;
- e) kauppojen/siirtojen kokonaismäärä;
- f) kaikki muut siirtoverkon haltijan tiedossa olevat edellytykset, kuten 3.3 kohdassa on mainittu.

Siirtoverkonhaltijat on vapautettu tämän säännöksen soveltamisesta, jos nämä tiedot saadaan ulkopuoliselta taholta.

2. Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava yhdenmukaiset edellytykset, joiden mukaisesti ne hyväksyvät kapasiteettiliiketoimia (kuten siirtoja ja luovutuksia). Näihin edellytyksiin on kuuluttava vähintään:

- a) kuvaus standardoiduista tuotteista, joita voidaan myydä jälkimarkkinoilla;
- b) jälkimarkkinakauppojen toteuttamisen/hyväksymisen/rekisteröinnin määräaika. Mahdollisten viivästysten syyt on julkaistava;
- c) myyjä tai 3.4 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettu ulkopuolinen taho ilmoittaa siirtoverkonhaltijalle myyjän ja ostajan nimet sekä kapasiteettieritelvät 3.4. kohdan 1 alakohdan mukaisesti.

Siirtoverkonhaltijat on vapautettu tämän säännöksen soveltamisesta, jos nämä tiedot saadaan ulkopuoliselta taholta.

3. Kunkin siirtoverkonhaltijan on annettava kullekin verkon käyttäjälle verkonsa tasehallintapalvelun osalta kultakin tasehallintajaksolta alustavat tasepoikkeamamäärät ja kustannustiedot kunkin verkoston käyttäjän osalta viimeistään kuukauden kuluessa tasehallintajakson päättymisestä. Sellaisia asiakkaita koskevat tiedot, joille kaasua on toimitettu standardoitujen kuormitusprofiilien mukaisesti, voidaan toimittaa 14 kuukauden kuluessa. Siirtoverkonhaltijat on vapautettu tämän säännöksen soveltamisesta, jos nämä tiedot saadaan ulkopuoliselta taholta. Näitä tietoja annettaessa on kunnioitettava kaupallisesti arkaluontoisten tietojen luottamuksellisuutta.

▼ M1

4. Jos kolmannen osapuolen verkkoonpääsyä varten tarjotaan muita joustopalveluja kuin toleransseja, siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava päivittäiset ennusteet seuraavan päivän jouston enimmäismäärästä, varatusta joustosta ja markkinoille seuraavana kaasutoimituspäivänä tarjolla olevasta joustosta. Siirtoverkonhaltijan on myös julkistettava tiedot kunkin joustopalvelun toteutuneesta kokonaiskäytöstä kunkin kaasutoimituspäivän päättyessä. Jos kansallinen sääntelyviranomaisen katsoo, että tällaiset tiedot voivat mahdollistaa verkostonkäyttäjien väärinkäytökset, se voi vapauttaa siirtoverkonhaltijan tästä velvoitteesta.
5. Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava tasehallinta-alueittain siirtoverkossa olevan kaasun määrä kunkin kaasutoimituspäivän alussa ja ennuste siirtoverkossa olevan kaasun määrästä kunkin kaasutoimituspäivän päättyessä. Ennustetta kaasun määrästä kaasutoimituspäivän päättyessä on päivitettävä tuntikohtaisesti koko kaasutoimituspäivän ajan. Jos tasepoikkeamamaksut lasketaan tuntikohtaisesti, siirtoverkonhaltijan on julkaistava siirtoverkossa olevan kaasun määrä tuntikohtaisesti. Vaihtoehtoisesti siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava tasehallinta-alueittain kaikkien käyttäjien yhteenlaskettu tasepoikkeama kunkin tasehallintajakson alussa ja ennuste kaikkien käyttäjien yhteenlasketusta tasepoikkeamasta kunkin kaasutoimituspäivän päättyessä. Jos kansallinen sääntelyviranomaisen katsoo, että tällaiset tiedot voivat mahdollistaa verkostonkäyttäjien väärinkäytökset, se voi vapauttaa siirtoverkonhaltijan tästä velvoitteesta.
6. Siirtoverkonhaltijoiden on tarjottava käyttöön käyttäjäystävällisiä välineitä tariffien laskemista varten.
7. Siirtoverkonhaltijoiden on pidettävä kirjaa kaikista kapasiteetisopimuksista ja kaikista muista olennaisista tiedoista, jotka liittyvät käytettävissä olevien kapasiteettien laskemiseen ja niiden käyttöoikeuksiin ja erityisesti yksittäisiin ilmoituksiin ja keskeytyksiin, ja pidettävä nämä tiedot asianomaisten kansallisten viranomaisten saatavilla vähintään viiden vuoden ajan. Siirtoverkonhaltijoiden on säilytettävä kaikki 3.3. kohdan 4 ja 5 alakohdan mukaisia olennaisia tietoja koskevat asiakirjat vähintään viisi vuotta ja annettava ne pyynnöstä sääntelyviranomaisen haltuun. Osapuolten on kunnioitettava kaupallisten tietojen luottamuksellisuutta.

LIITE II

VASTAAVUUSTAUUKKO

Asetus (EY) N:o 1775/2005	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
—	3 artikla
—	4 artikla
—	5 artikla
—	6 artikla
—	7 artikla
—	8 artikla
—	9 artikla
—	10 artikla
—	11 artikla
—	12 artikla
3 artikla	13 artikla
4 artikla	14 artikla
—	15 artikla
5 artikla	16 artikla
—	17 artikla
6 artikla	18 artikla
—	19 artikla
—	20 artikla
7 artikla	21 artikla
8 artikla	22 artikla
9 artikla	23 artikla
10 artikla	24 artikla
11 artikla	25 artikla
12 artikla	26 artikla
13 artikla	27 artikla
14 artikla	28 artikla
15 artikla	29 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1775/2005	Tämä asetus
16 artikla	30 artikla
—	31 artikla
17 artikla	32 artikla
Liite	Liite I